No. 2579 Zaterdag 1 Juli 1933 50ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. R. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Rond een jeugd-organisatie.

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Daarom zien we overal ter wereld een groote en sterke beweging om de jeugd te winnen. Allerlei middelen worden uitgedacht om de jeugd te begeesteren, om ze warm en enthousiast te maken voor een leer, een vooropgesteld doel, beginselen. Een sterk voorbeeld geeft ons Rusland te zien. De verschrikkelijke Godshaat, die de verpersoonlijking is der Russische leiders en bestuurders, moet overgeplant worden in de jonge, onschuldige harten der kinderen. Hier spaart men geen enkel middel, alles wat in hun bereik ligt, wordt aangewend om de jeugd te overtuigen, dat er geen God kan bestaan, en indien hij bestond, een vreeselijke, afschuwelijke tiran zou zijn. Van jongsaf aan wordt op duivelsche wijze getracht het Gods idee uit de jonge harten weg te rukken. Men tracht hen enthousiast te maken voor hun eigen leer, eigen beginselen door het opwerpen van sofistische moeilijkheden tegen het bestaan van God, door hen te suggereeren dat de Godsdienst tot nu toe niets dan leugens in de wereld gebracht heeft en dat zij de personen moeten zijn, die door breking met God en allen godsdienst de wereld een nieuw bruisend leven zullen bezorgen.

De Russische leiders hebben 't goed begrepen: Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst.

Daarom heeft onze Apostolische Vicaris, Zijne Hoogwaardigste Excellentie Mgr. Verriet het goed gedacht, van ook hier te beginnen met een nieuw georganiseerde jeugdactie om boven alles de jeugd hoogere denkbeelden bij te brengen van God en van alles wat met God in betrekking staat en tot Hem leiden moet. Het is ook niet te ontkennen dat ook hier gelijk elders de gevaren voor de jeugd groot zijn, dat er door het slechte voorbeeld de slechte bioscoop, verspreiding van verderfelijke lectuur enz. gewerkt wordt aan den ondergang der jeugd Het kan immers niet anders. Volgens het woord van het Evangelie is het noodig, dat er ergenis komt. Maar wee hun, door wie de ergernis komt.

Wee hun, die een van de kleinen ergert, die in Christus gelooven. Beter ware het hem, met een molensteen aan den hals geworpen te worden in de diepte van de zee.

Maar met die toestand te beschouwen, met het diep treurig te vinden komen we niet verder. Er moet krachtdadig ingegrepen worden om het ongezonde te genezen en waar nog geen ziekte aanwezig is, moet voorkomen worden, dat de ziekte ontstaat.

Gedenken wij hier de woorden van Christus, „Wie zijn hand aan den ploeg slaat en achterwaarts blikt, is niet geschikt voor het koninkrijk Gods."

Het werk voor de jeugd zal moeilijk zijn en zeer zeker zullen er groote teleurstellingen volgen. Het werk der katholieke kerk is zwaar doordat ze volgens Christus woorden gezonden is onder de wolven. Daarom zegt Hij: Weest dus voorzichtig als de slangen en eenvoudig als de duiven."

In het andere kamp wordt hard gewerkt om hun principen, hun leer ingang te doen vinden. Is het niet droevig dat kleine groepen van vrijmetselaars en communisten zulk een geweldige kracht ontplooien en groote invloed uitoefenen in tegenstelling met de Katholieken, die zooveel grooter in aantal zijn.

Wat voor middelen wendt men daar niet aan, om het gewenschte doel te bereiken?

Daarom moet, er zooals Arnold Meyer zegt een groep komen van „aristoi," een élite, welke levend in en uit het Katholieke geloof, in alles Christus prediken.

Zoo moeten er ook op elk terrein van menschelijk handelen menschen komen, die volledig volgens de Christelijke beginselen hun taak willen verrichten.

De genezing der wereld wordt door God afhankelijk gemaakt van een klein getal menschen, maar deze moeten dan ook een kracht, een intensiteit ontplooien, welke alles en allen weerstaat. Wanneer een kleine groep Katholieken fel en bewust wil leven, zal de massa hen binnen korten tijd volgen.

Zoo zal er getracht moeten worden om de jeugd enthousiast, warm te maken voor onze heilige beginselen, onze leer, opdat daaruit later een gegronde flinke kern mannen en vrouwen ontsta, opwie en de kerk en de maatschappij vertrouwen kunnen.

Boven alles zullen ze inwendig sterk, diep overtuigd gemaakt moeten worden. Wil het inwendige naar buiten gedragen worden, dan moet het eerst inwendig goed begrepen en sterk beleefd zijn.

De jeugd moet dus op de eerste plaats overtuigd katholiek gemaakt worden, d. w. z. ze moeten meer de groote waarde van het Katholicisme leeren begrijpen.

Zij moeten katholiek zijn en leven, niet uit gewoonte, maar uit diepe overtuiging van waarheid, Ze moeten goed begrijpen wat de katholieke kerk wil, wat haar taak en doel is, n.l. de zaligmaking der menschen.

De kerk immers doet niet anders dan Christus den gekruisten prediken zooals St. Paulus zegt, Christus, die de weg waarheid en het leven is. Met de hulp en de middelen die de kerk ons geeft, moet er gezorgd worden, dat de jeugd dezelfde weg volgt die Christus eens gegaan is, dat ze Zijn leer als vaste waarheid aannemen en leven door Hem.

Zij moeten Christus navolgen, die eens een revolutie predikte, zooals nooit iemand vóór Hem of na Hem gedaan heeft.

Voor die persoon van Christus, voor Zijn verheven leer, Zijn uitnemend voorbeeld moet de jeugd enthousiast gemaakt worden. Ze moeten het als een eer leeren beschouwen lid te zijn van een kerk, die met onomstootbare bewijzen kan aantoonen, dat diezelfde Christus haar stichter is, dat Hij nog leeft en werkt in haar op zichtbare wijze. Haar wonderbare uitbreiding ondanks de vele vervolgingen tot op den dag van heden, haar onoverwinnelijke onvergankelijkheid, haar uitstekende heiligheid, haar vruchtbaarheid in alle goed, haar katholieke eenheid zijn toch zeker wel in staat om een goedwillende jeugd enthousiast te maken. Leer de jeugd en toon het aan met tastbare bewijzen, dat ze bevoorrechte menschen zijn, omdat ze deel mogen uitmaken van zulk een verheven goddelijke instelling. Hij die onbevooroordeeld is, zal moeten toegeven dat de Katholiek kerk een god telijke instelling is want was ze dit niet, dan had ze onmogelijk de zware strijd, de aanhoudende aanvallen harer vijanden kunnen weerstaan.

Heeft Dr. R. Pierson niet gezegd van de kerk: „als algemeene uitkomst van het historisch onderzoek mag men wel zeggen: de kerk heeft voordurend in een toestand verkeerd, waarvan de menschelijke wijsheid prognosticeeren moest, zoo kan het geen veertien dagen meer duren."

De protestantsche geleerde Adolf von Harnack weet de zedelijke verheffing welke van deze wereldkerk is uitgegaan, hoogelijk te waardeeren. „Wat heeft de Roomsche Kerk gepresteerd?" zoo vraagt hij in zijn „Das Wesen des Christentums"? „Vooreerst: Zij heeft de romeinsch-germaansche volkeren opgevoed; zij heeft den nog jongen naties de Christelijke cultuur gebracht, en niet slechts voor één keer om ze dan aan haar eigen lot over te laten neen, zij heeft hier iets geschonken, dat in zich levens en groeikracht bezit, en zij heeft zelf dezen groei over een tijd ruimte van 1000 jaren geleid . . .

In alle tijden heeft zij heiligen voortgebracht voor zoover menschen aldus genoemd kunnen worden, en kweekt ze nog steeds door Godsvertrouwen, ongekunstelde ootmoed, zekerheid der verlossing, zijn leven geven in dienst van de broederschap; dit alles is bij haar te vinden."

Met groote waardeering spreekt de bekende Anna Savornin Lohman over alles wat de kerk heeft gedaan voor de zedelijke verheffing der vrouw, de opvoeding van het kind, het onderwijs en ziekenverpleging.

Als niet Katholieken reeds groote bewondering hebben voor het pracht werk, wat de Katholieke kerk tot stand heeft gebracht, dan moet men daarvan toch zeker in eigen kring diep van overtuigd zijn.

Voor zulk een beweging moet de jeugd enthousiast gemaakt worden. Ze moet de Kerk meer en meer leeren kennen, waardeeren als een instelling, welke in zich, ondanks de grootste tegenwerking, de kracht bezit om het aanschijn der aarde te vernieuwen.

En de jeugd zelve heeft een plicht om onder leiding en volgens de middelen van die Kerk zich zelf te heiligen en na zich zelf geheiligd te hebben, mede te werken aan de bekeering der wereld. Zij moeten kiezen voor of tegen tegen Christus. Een tusschenweg bestaat er niet. De woorden van Christus zijn duidelijk: „Wie niet met Mij is, is tegen Mij; en wie niet met Mij verzamelt, verstrooit."

Ouders en gij allen die geroepen zijt tot de opvoeding der jeugd, leert de kinderen de Kerk waardeeren, lief te hebben en te leven volgens haar beginselen.

Leert hen opkomen voor de rechten, het bezit van Christus en zijn Kerk.

Ongetwijfeld zal ons werk moeilijk zijn en teleurstellingen zullen er zeker komen. We moeten daarom ook niet een oogenblikkelijk succes, wat het uitwendige betreft, verwachten. Ons parool moet, gelijk een jeugdblad onlangs schreef, zijn, „Respice finem"; zie naar het eindresultaat; dat geve U de kracht tot geduld en zelfbeheersching. Niemand onzer worde in de heerlijke doch uiterst zware opvoedingstaak een jager naar oogenblikkelijk doch schijnbaar succes.

C. v. d. L.

Geschiedenis van de Kerk.

Algemeen overzicht van den stand van het Heidendom en Jodendom bij den dood van Jezus-Christus.

Octavius offert ineens in Perusia drie honderd senatoren en ridders aan de schim van zijn vader. Menschenoffers worden in het publiek of in het geheim opgedragen, zelfs nadat ze officieel verboden waren. Overal verrijzen er tempels gewijd aan de losbandigheid. Men vindt ze in alle provincies. Op Cyprus en Sicilië, te Corinthe, Ephese, enz. worden de tempels van Venus bewaakt door jongedames gewijd aan de godin. Er waren er meer dan duizend in de tempel van Corinthe. Niet alleen dat niemand zich daaraan ergerde, maar de volkeren meenden dat deze onreine vrouwen de hemelsche bescherming over de aarde konden aftrekken. De Grieken, gered uit de handen van Xerxes, meenden hun behoud te moeten danken aan de prostituees van het heiligdom. Wel verre dus van het overspel te verwerpen als ongeoorloofd, maakt het deel uit van de godsdienst en is een gewijde ritus, essentieel verbonden aan zekere cultussen.

Men moet derhalve in den heiden, die gaat bidden in den tempel, geen edele en verheven gevoelens veronderstellen.

Hij gaat er heen, gedreven door vrees of egoistische zinnelijke of misdadige verlangens. Hij vreest de rampen die zijn persoon of zijn bezit bedreigen; inzonderheid is hij bang voor den dood. Daarom offert hij dikwijls aan de kwade goden aan de koorts, de wraak, de bleekheid.

Het bloed der offerdieren moet hen zachter stemmen.

Hij vraagt rijkdommen, aardsche goederen, de zoetheden van het leven. Wat de deugd betreft en de zielegoederen, daar wordt zelfs niet aan gedacht.

In een van de brieven van Horatius lezen wij: „Geef mij, o Jupiter, rijkdom en leven; gemoedsrust zal ik me zelf wel geven."

Hij vraagt misdadige voldoeningen, succes bij een eerlooze liefde, de dood van een persoon naar wiens erfenis hij hunkert, straffeloosheid bij een diefstal die hij van plan is te plegen, en dergelijke dingen meer.

Zeden. — Bij een dergelijke godsdienst kunnen de zeden der heidenen moeielijk anders dan zeer slecht geregeld zijn. Drie gebreken schijnen vooral te overheerschen: de zonde tegen het vleesch, de wreedheid en de zelfmoord.

De hemel zelf gaf het voordeeld van het eerste. Jupiter onderhoudt, met minachting van de echtelijke trouw, een menigte bijzitten. Venus heeft liefdesbetrekkingen met alle goden en de Olymp wordt bevolkt met onechte godjes.

De menschen vinden dat ze niet deugdzamer behoeven te zijn dan de onsterfelijken. De losbandigheid is algemeen en openlijk. Zij heeft haar plaats in het heiligdom, zij troont in het paleis der keizers, zij vestigt zich in de huizen der particulieren. Zij is overal vertegenwoordigd: op de markt, in de straten, op de winkels, de fonteinen, de graven op de driévoeten die voor de godencultus dienden, op de amuletten, die de kinderen en de vrouwen om den hals dragen; het opgegraven Pompei vertoont haar om de andere voetstap.

Zonde tegen de natuur en overspel worden door het heele heidendom met 'n gemak bedreven alsof dat heel gewone natuurlijke zaken zijn. De waardigste mannen, de wetgevers, filosofen, letterkundigen en geleerden geven zich gewoon over aan deze eerlooze misdadigheid.

Gevolg hiervan is weinig huwelijken, onvruchtbare huwelijken en talrijke echtscheidingen. Het is bekend dat Augustus wetten moest maken tegen de kinderlooze huwelijken en de vrijgezellen.

Onmenschelijkheid gaat hand aan hand met zedenbederf. Zij uit zich in de gewoonte der menschenoffers, die men bij alle volken der oudheid vindt, uitgezonderd bij de Joden; zij is in de uitoefening van de openbare macht en in het despotisme van den meester tegenover zijn slaven; van den vader tegenover zijn zoon, in het algemeen van den sterke tegenover den zwakke. Maar nergens gaat het er misschien zoo hardvochtig dan toe als in de Schouwspelers. Op alle punten van het rijk zijn er arena's, waar menschen verplicht worden elkaar te dooden, tot vermaak van hun soortgenooten. Duizende toeschouwers kijken dagelijks met woeste vreugde naar die bloedige gevechten. Ze juichen de overwonnene toe als hij weet te vallen en te sterven volgens de regels van de kunst of ze fluiten hem uit als hij onhandig valt en ontheatraal sterft. Ze stooten kreten van woede uit, wanneer ze denken dat een slachtoffer hen ontgaat of als ze een zwaardvechter zien terugdeizen en beven voor den dood.

Honderden zwaardvechters treden op één dag op. Caesar liet drie honderd twintig paren elkaar tegelijk bevechten.

Tevergeefs beperkt Augustus uit een gevoel van menschelijkheid, het aantal der strijders tot zestig per dag en bepaalt dat de zelfde man niet meer dan tweemaal per jaar als vechter optreedt: de volkswil was er tegen en deze bepalingen werden niet doorgevoerd.

Om zich te vermaken heeft het volk menschenbloed noodig, veel menschenbloed. Agrippa laat in het jaar 43 in Judea 1400 veroordeelen elkaar bestrijden ten doode Later laat Trajanus in de zelfde spelen 10.000 Zwaardvechters optreden en de aedilis Gordianus zal twaalf schouwspelen per jaar geven met elk 300 tot 1000 gladiatoren.

Onmenschelijkheid en zedenbederf hebben de antieke beschaving gekenmerkt.

De zelfmoord, vroeger al veroordeeld door Pythagoras, Plato en Aristoteles, komt langzamerhand in de mode. De geleerdste mannen als Plinius, Cicero, en Seneca raden ze aan als een heldendaad en een afdoend geneesmiddel tegen rampen en levens moeheid. De gevolgen bleven niet uit. Volgens de filosofen was het leven hiernamaals een hersenschim of een toestand van de ideeën.

Gevallen van zelfmoord worden ontelbaar. Plutarchus spreekt van zijftig groote mannen, waarvan slechts tien een natuurlijken dood sterven.

Henri van Hofstede.

Nogmaals de vrijheid van drukpers-kwestie in het gebiedsdeel Curaçao.

Wij waren van plan deze „kwestie" voorloopig maar te laten rusten, doch uit gesprekken en hier en daar gestelde vragen, bleek ons dat de menschen in 't algemeen zoo weinig afwisten van de kwestie zelf en daarbij de eigenlijke verordeningen heelemaal niet kenden, dat we maar hebben besloten de verordening in haar geheel af te drukken om zoodoende veel van het onnoodig gepraat (en toekomstig geschrijf misschien ook al) te voorkomen. Laat hem die er over praat of schrijft eerst maar eens de wet „bestudeeren" en laat hem dan voor den dag komen in 't publiek met argumenten, die geankerd zijn in de werkelijkheid en niet in de nevel-massa van vooropgezette ideeën en stokpaardjes die ook wel eens „leuzen" genoemd worden. Met demagogie komen we niet verder.

Uit verschillende inlichtingen blijkt ons dat de wet vooral preventief bedoeld is. Iemand die ook maar 'n klein beetje ingelicht is over de internationale toestanden weet dat Moscow al het mogelijke doet, op alle mogelijke wijze, propaganda te maken voor de communistische leer en een van de grootste middelen daartoe is de drukpers: het is **wonderbaar** hoe actief Moscow is op dat gebied. Overal dringt de roode pers binnen, de zegeningen daarvan kan men lezen in de geschiedenis der laatste jaren van China, van Duitschland en ook van Spanje, en meer „gelukkige" landen die met de z.g. vrijheidsbaccil van 't Bolsjewisme gezegend zijn. Welnu uit den treure wordt in alle mogelijke bladen van alle richtingen, telkens herhaald dat fransche adagium, waarmede alle mogelijke gouvernementen tot en met besturen van gemeenten en clubs als met een knuppel bewerkt worden: „Gouverner c'est prévoir". Kan men dan het Gouverment van 't gebiedsdeel Curaçao euvel duiden dat het nu eens heeft willen tegemoet komen aan dat „prévoir" geroep van de Pers!

Daarbij mag men niet vergeten dat er werkelijk onder de jongeren of zij die zich zoo wenschen te noemen (al zijn hunne denkbeelden soms al 'n beetje oud en niet versch meer) menschen gevonden worden die bewust of onbewust de communistische denkbeelden voorstaan. Voorts is het absoluut zeker dat er een communistische Centrale in Zuid-Amerika gevestigd is, die zooals alle communistische cellen verbinding zoekt met alle mogelijke centra en vooral de havens natuurlijk. Willemstad en San Nicolas zijn wereldhavens: 'n klein beetje fantasie is maar noodig om te zien wat Moskou daarvan maken kan! Uit dit alles mogelijk blijkt dat ons Gouvernement het niet tegen de Curaçaosche kranten gehad heeft, maar wel tegen de communistische Internationale, wat ze de derde noemen, is 't niet?

Ten overvloede willen wij nog eens herhalen wat de K. R. gezegd heeft over de verordening, n.l. dit.

„*Natuurlijk moet de vrijheid in art. 8 Regeeringsreglement bedoeld om door de drukpers gedachten of gevoelens te openbaren* **onaangetast** *blijven en richt dit ontwerp zich slechts tegen bandeloosheid en tegen misbruik der* vrijheid van de pers. Het is zeker niet de bedoeling critiek, ook op Bestuursbemoeiengen in de pers te bemoeilijken. Integendeel moet er naar de meening der afdeelingen prijs gesteld worden op op- en aanmerkingen ook komende van buiten het wetgevende lichaam op ontwerpen, gouvernementsbesluiten en overheidsdaden mits het uiten van afwijkende meeningen vergezeld van argumenten en steeds in behoorlijken vorm en op parlementairen toon geschiedt. Indien deze critiek nu den aard van ophitsing aanneemt, moet daartegen opgetreden kunnen worden. De afdeelingen verklaarden zich gaarne bereid mede te werken tot deze bepalingen die zich richten tegen excessen als de onlangs alhier verschenen pamfletten."

Aldus de Raad. Noch het Bestuur, noch de Raad dus heeft de strijdbijl opgenomen tegen welke Curaçaosche krant dan ook, wat die worden veronderstelt steeds „fatsoenlijk" en in „vorm" te blijven.

Nu volgen de 17 artikelen, waaruit het ontwerp bestaat: bij eenige daarvan hebben wij een kleine noot geplaatst.

Artikel 1.

Elk in Curaçao gedrukt of uitgegeven drukwerk moet van den naam en de woonplaats van den drukker en den uitgever voorzien zijn.

De verspreider van een drukwerk, dat aan de in het eerste lid vermelde voorwaarde niet voldoet, alsmede de verspreider van buiten Curaçao, elders dan in Nederland, gedrukt en uitgegeven drukwerk dat niet van den naam en de woonplaats van den drukker of den uitgever voorzien is, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste één honderd gulden.

Nota: *Dit artikel is duidelijk gericht tegen anonieme pamfletten.* Red.

Artikel 2.

Van elk in Curacao gedrukt drukwerk, alsmede van elk buiten Curaçao, elders dan in Nederland, gedrukt, maar in Curacao uitgegeven drukwerk, is de drukker of uitgever verplicht om, uiterlijk binnen 24 uren

na de verschijning, Zon- en van Bestuurswege erkende feestdagen niet medegerekend, een door hem onderteekend exemplaar te zenden — naar gelang van de plaats waar het drukwerk verschijnt — op het eiland Curaçao aan den Procureur-generaal en op de andere eilanden aan den betrokken Gezaghebber, welke laatstgenoemde den Procureur-generaal het drukwerk zoo spoedig mogelijk doet toekomen.

Overtreding van deze bepaling wordt gestraft met geldboete van ten hoogste één honderd gulden.

Nota: sommigen hebben gemeend dat men vóór men iets uitgeeft of drukt men dan eerst naar den Procureur moet gaan om de origineelen of de proeven te laten nakijken! Mis! Dit artikel behelst geen censuur: het zegt eenvoudig dat men als men iets uitgeeft een exemplaar moet zenden aan den Procureur en wel binnen den tijd van 24 uur. Red.

Artikel 3.

Indien zulks zijns inziens tot verzekering van de openbare orde wordt gevorderd, kan de Gouverneur, *bij een met redenen omkleed Besluit*, bepaalde, al dan niet periodiek verschijnende, drukwerken voor zoover in Curaçao of buiten Curaçao, doch elders dan in Nederland, gedrukt aanwijzen, welker verschijning in Curaçao kan worden verboden.

Het besluit wordt door of op last van den Procureur-generaal ter kennis gebracht van den uitgever, van den drukker en van den verspreider, zoomede van den persoon of de personen die onder welken naam ook de leiding der redactie van het aangewezen drukwerk hebben, voor zoover naam of adres der betrokkenen niet onbekend zijn en zij in Curacao wonen of verblijf houden.

Zoodra zulks naar het oordeel van den Gouverneur tot verzekering van de openbare orde niet langer wordt gevorderd, wordt het Besluit hetzij geheel hetzij ten aanzien van een of meer der aangewezen drukwerken ingetrokken.

Tenzij het eerder is ingetrokken, blijft het Besluit voor wat periodiek verschijnende drukwerken betreft, gedurende een jaar van kracht.

Nota: Men gelieve te letten op de woorden "bij een met redenen omkleed Besluit" Het is daarbij goed te weten dat bij ieder Besluit de Raad van Bestuur eerst moet gehoord worden. Ten overvloede let ook nog op de woorden "tot verzekering van de openbare orde"! Dat is me nogal geen klein ding! Vóór art. 3 wordt toegepast moet men dus bijna in staat van oorlog zijn!! Red.

Artikel 4.

Indien de in artikel 3 bedoelde aanwijzing niet het gewenschte gevolg heeft kan de Gouverneur indien zulks tot verzekering van de openbare orde wordt gevorderd, bij Besluit een verbod tot het in Curaçao drukken, uitgeven en verspreiden van een of meer der krachtens artikel 3 aangewezen drukwerken uitvaardigen, ten aanzien van een courant, *nochtans niet langer dan voor ten hoogste ééne maand*, en ten aanzien van andere periodiek verschijnende drukwerken voor niet langer dan ten hoogste het drievoud van het tijdperk, liggende tusschen het verschijnen van twee opvolgende nummers, terwijl ten aanzien van andere drukwerken, de duur, tenzij anders bij Besluit bepaald, geldt totdat hetzelve is ingetrokken.

Het Besluit, waarbij de Gouverneur het verbod uitvaardigt, treedt in werking met ingang van den dag na dien zijner afkondiging.

Wanneer na ommekomst van den duur van het verbod de uitgifte van het betrokken drukwerk is hervat, kan op de wijze als in het eerste lid bepaald de verschijning van hetzelfde drukwerk opnieuw tijdelijk worden verboden, zoolang de aanwijzing bedoeld bij artikel 3 van kracht is. Voor een courant kan bij een tweede en volgend verbod de duur hiervan telkens ten hoogste drie achtereenvolgende maanden bedragen.

Artikel 5.

Van het verbod bedoelt in artikel 4 wordt mededeeling gedaan aan den Procureur-generaal en indien het drukwerk wordt gedrukt op een ander eiland dan het eiland Curaçao mede aan den betrokken Gezaghebber.

Voor zoover mogelijk, brengt de Procureur generaal en op een ander eiland dan het eiland Curaçao de betrokken Gezaghebber het verbod ter kennis van belanghebbenden genoemd in het tweede lid van artikel 3.

De Procureur-generaal, en op een ander eiland dan het eiland Curaçao de betrokken Gezaghebber, treft onmiddellijk maatregelen ter voorkoming van het drukken, uitgeven en verspreiden van het drukwerk voor den duur van het verbod, waartoe hij zulks noodzakelijk achtende, tot inbeslagneming van drukpers en andere bij het drukkersbedrijf gebezigde materialen en verzegeling van gebouwen of lokalen, waar die voorwerpen zich bevinden, kan overgaan. Hij is bevoegd zich te dien einde desnoods met behulp van den sterken arm, den toegang te verschaffen tot alle besloten plaatsen, woningen daaronder begrepen.

Zoodra het beslag of de verzegeling niet meer noodzakelijk is geschiedt opheffing daarvan door of op last van hem, door wien de inbeslagneming of verzegeling is geschied.

Tegen inbeslagneming of verzegeling als in dit artikel bedoeld, staat iederen belanghebbende binnen acht dagen schriftelijk beroep op den gouverneur open.

Op andere eilanden dan op het eiland Curaçao wordt het schriftelijk beroep ten kantore van den betrokken Gezaghebber ingediend, wordende alsdan de dag der indiening beschouwd als de dag van de instelling van het beroep.

Nota: Inbeslagneming der drukpers! doch let goed op den text der wet! Inbeslagneming gebeurt niet automatisch bij een verbod, doch alleen maar inzoover het noodzakelijk geoordeeld wordt: als de drukker bv. voldoende waarborgen geeft, dat hij de krant in dien bepaalden tijd niet meer drukken zal, dan heeft er zelfs heelemaal geen inbeslagneming plaats.

Artikel 6.

Hij, die opzettelijk het krachtens artikel 4 uitgevaardigd verbod overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij, die, met het bestaande verbod bekend, op eenige wijze heeft medegewerkt aan de samenstelling of ordening van den inhoud van een in strijd met het verbod ter perse gelegd drukwerk.

Artikel 7.

Bij met redenen omkleed Besluit kan door den Gouverneur de invoer binnen Curaçao van de daarbij aangewezen buiten Curaçao, doch elders dan in Nederland gedrukte stukken worden verboden, tot verzekering van de openbare orde.

Artikel 8.

De gedrukte stukken, waarvan de invoer binnen Curaçao is verboden, worden in beslaggenomen en, voor zoover zij niet bestemd zijn om als stukken van overtuiging in eene strafzaak te dienen, op last van den Procureur-generaal vernietigd.

Tot in beslagneming zijn bevoegd de ambtenaren met het opsporen van overtredingen dezer verordening belast.

De ambtenaren der invoerrechten en accijnzen zijn verplicht om de gedrukte stukken waarvan de invoer binnen Curaçao is verboden, aan te houden, en geven van elke aanhouding ten spoedigste langs hierarchischen weg kennis aan den Procureur-generaal.

Artikel 9.

De zich onder het personeel van den postdienst bevindende gedrukte stukken, waarvan de invoer binnen Curaçao is verboden, worden niet verzonden noch uitgereikt maar naar gelang zij buiten of binnen Curaçao ter post zijn bezorgd, met de aanwijzing „Interdit" naar het kantoor van oorsprong teruggezonden of onder de rebuten opgenomen.

Het laatste geschiedt ook wanneer door onbekendheid van het kantoor van oorsprong terugzendig daarheen niet mogelijk is.

Artikel 10.

Hij, die gedrukte stukken, waarvan de invoer binnen Curaçao is verboden, na het in werking treden van het verbod, invoert, verspreidt verzendt, verkoopt, te koop of ter lezing aanbiedt, kosteloos afstaat of zonder toestemming van den Procureur-generaal bezit, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste vijfhonderd gulden.

Artikel 11.

Onder drukwerken worden in deze verordening verstaan de door werktuigkundige of scheikundige middelen bewerkte veelvouden van geschriften, van voortbrengselen der beeldende kunsten of van met tekst voorziene muziekwerken.

De bepalingen dezer verordening zijn niet toepasselijk op van overheidswege uitgegeven drukwerken en zijn ten aanzien van anderen drukwerken alleen toepasselijk op die, welke dienen ter verspreiding van mededeelingen of verbreiding van denkbeelden.

Artikel 12.

Onder verspreiding van drukwerken wordt in deze verordening mede verstaan elke daad van koophandel met zoodanige werken gedreven, en elke zelfs kostelooze afstand dier werken aan anderen, met het oogmerk die verder te verspreiden.

Artikel 13.

Indien tijdens het plegen van een der in deze verordening strafbaar gestelde feiten nog geen twee jaren zijn verloopen, sedert een vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk feit onherroepelijk is geworden, wordt het maximum der straffen met een derde verhoogd en kan de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep waarin hij het feit heeft begaan.

Artikel 14.

De bij de artikel 6 en 10 strafbaar gestelde feiten worden als misdrijven en de anderen bij deze verordening strafbaar gestelde feiten als overtreding beschouwd

Artikel 15.

Voor zooveel door of namens een rechtspersoon verrichte handelingen betreft, wordt een verplichting of een verbod, in eenige bepaling dezer verordening voorkomende, geacht opgelegd of gesteld te zijn aan de leden van het bestuur van dien rechtspersoon en aan den gemachtigde van dien rechtspersoon.

Geen straf wordt uitgesproken tegen het lid van het bestuur of tegen den gemachtigde, van wien blijkt, dat het feit buiten zijn toedoen is gepleegd.

Artikel 16.

Elke vervolging ter zake van eenig in deze verordening bedoeld of van eenig ander door middel van de drukpers gepleegd strafbaar feit wordt aangevangen met de inbeslagneming van het betrokken drukwerk.

Artikel 17.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Redevoering

van den President van 't Hof, den Heer Dr. W. Ch. de la Try Ellis, bij 't afscheid van den oud-Procureur-Generaal Mr. M. van Dijk en de beëdiging van den nieuwen Proc. Gen. Mr. F. A. Jas.

Mijne Heeren,

Wel zelden zal zich het geval voorgedaan hebben dat een zitting van het Hof door twee Procureurs-generaal werd bijgewoond, nl. den aftredende en den nieuw benoemde. Hield vóór het in werking treden van het K. B. van 6 Juli 1918 No 72 (P. B. No 61) het Hof twee zittingen per week, t.w. Dinsdag voor strafzaken en Vrijdag voor burgerlijke zaken, sinds het Hof niet meer de gewone rechter in eersten aanleg is, is het aantal zittingen afgenomen, het aantal door het Hof als college behandelde zaken geslonken en het rechtstreeksch contact tusschen Hof en Procureur-generaal op de terechtzitting minder veelvuldig. Het ware evenwel onjuist uit een en ander de gevolgtrekking te maken, dat de werkzaamheden van de rechterlijke macht in het algemeen en van ieder lid van de rechterlijke macht in het bijzonder afgenomen zijn. Het tegendeel is waar en het zou misleidend zijn de statistiek van hofzaken en hofzittingen als maatstaf en leiddraad bij de beoordeeling te gebruiken. Mijne ervaring van ruim twintig jaren bij de rechterlijke macht is voor mij zelf die het Hof in zijne oude gedaante heeft gekend, afdoend bewijs. Ik zeg voor mij zelf; doch objectief de zaak beziende, kom ik tot hetzelfde resultaat. Geen vermindering van werkzaamheden; — voor de zittende magistratuur niet, omdat bij de invoering van de alleenrechtspraak ieder onzer rechter in eerste instantie werd en ieder wekelijks zijn aandeel te verwerken kreeg, waarbij nog kwamen de dienstreizen als omgaand rechter naar de overige eilanden, moetende niet over het hoofd worden gezien het ambtshalve zitting nemen in een of de beide raden van beroep in zake de belastingen; — voor de griffie niet, omdat bij het wegvallen van het voormalig kantongerecht de griffie van het kantongerecht met die van het Hof werd geamalgameerd; — voor den Procureur-generaal niet, omdat het op de ambtenaren van het openbaar ministerie uit te oefenen toezicht aanmerkelijk werd uitgebreid, in aanmerking nemende dat bijna iedere strafzaak op elk eiland kan worden behandeld.

Het optreden als hoofd van het openbaar ministerie is intusschen slechts een der zijden van den werkkring van den Procureur-generaal. Hoofd van de rechterlijke en administratieve politie in het gebiedsdeel; voorzitter van de commissie van administratie voor de strafgevangenis en het huis van bewaring; vertegenwoordiger van het gebiedsdeel en het gouvernement in rechte; juridisch adviseur van het Bestuur; gemachtigde van den Gouverneur in vergaderingen van den Kolonialen Raad; uitvoerder van verschillende verordeningen, waarvan sommige in een zeer verwijderd verband met het parket staan; lid, dikwijls voorzitter van van Bestuurswege ingestelde commissies; dit alles behoort tot de bemoeiingen van den Procureur-generaal.

Na gedurende vijf en een half jaar aan het hoofd van het parket gestaan te hebben, hebt Gij, Mr. van Dijk, om voor de hand liggende redenen er de voorkeur aan gegeven Uw hoog ambt neder te leggen en naar Nederlandsch-Indië terug te keeren. Uitgekomen in een periode van opbloei, en de lasten medegedragen hebbende, welke de opleving met zich bracht, hebt Gij de kentering medegemaakt en de zorgen gedeeld, die de teruggang na zich sleepte. Gij hebt getoond prijs te stellen op een aangename samenwerking met het Hof; het Hof betuigt u daarvoor zijn dank En nu het uur van scheiden daar is, spreekt het Hof, de motieven die U tot Uw besluit geleid hebben eerbiedigend, de beste wenschen uit ten aanzien van Uzelf. Uw ambtelijke loopbaan en Uw geacht gezin. Dat het U wel moge gaan in Indië. *Omnia bona faustaque.*

— Het heeft H. M. onze geëerbiedigde Koningin behaagd U, Mr. Jas, te benoemen tot Procureur-generaal bij dit Hof. En het proces-verbaal Uwer beëediging is zoo juist voorgelezen. Bij Uw afscheid van den Hoogen Raad zijn op de openbare zitting van ons hoogste rechtscollege door mannen van gezag tot U woorden gericht, die van waardeering van uw prestaties en belangstelling voor Uw persoon getuigden. Door een hoffelijk schrijven hebt Gij ons van Uwe benoeming kennis gegeven. Van harte wenscht het Hof U geluk met Uwe benoeming, en drukt daarbij de hoop uit, dat de samenwerking tusschen U en het Hof steeds aangenaam en vruchtdragend zij; dat de veel omvattende taak welke Gij op U genomen hebt, in een gewest, U tot dusverre niet uit eigen bezichtiging bekend, U steeds een bron van voldoening moge zijn.

AFSCHEID

van den Oud-Procureur-Generaal
Mr. M. van Dijk
en
Installatie van Mr. F. A. Jas.

Op het Parket.

Vrijdagnamiddag van verleden week (ons blad was al ter perse) kwam het personeel van het Parket bijeen om afscheid te nemen van hun chef, den Oud-Procureur-Generaal Mr. M. van Dijk.

De Advokaat-Generaal de Heer C. J. Debrot verklaarde de reden van deze bijeenkomst en gaf daarna het woord aan den Heer W. F. M. Lampe, die in naam van al de ambtenaren den Heer van Dijk bedankte voor de prettige samenwerking in de jaren die voorbij zijn en tegelijkertijd sprak hij eenige woorden van welkom aan den Heer Mr. Jas, opvolger van den Heer van Dijk. Het personeel heeft als aandenken een gouden horloge geschonken met het inschrift. "AAN MR M. VAN DIJK PROCUREUR-GENERAAL CURACAO. AANGEBODEN DOOR HET PARKET-PERSONEEL ALS BLIJK VAN WAARDEERING EN HOOGACHTING 1933"

Daarna bedankte de Heer van Dijk en ook Mr. Jas.

Op het Hof van Justitie.

Dinsdagmorgen 27 Juni had eenzelfde afscheidsplechtigheid plaats op het Hof.

Het Hof was vertegenwoordigd door zijn President den Heer de la Try Ellis en door het lid Dr. Polvliet, door de toegevoegde leden, J. J. Beaujon en B. E. v/d V. Zeppenfeldt, H. J. Cohen Henriquez, alsmede waren tegenwoordig M. v. Dijk, Mr. F. A. Jas, C. J. Debrot, Advocaat-generaal en de Griffier J. F. Quast.

Het College van Advocaten was vertegenwoordigd door v. d. V. Zeppenfeldt en Sutherland. Eerst had de plechtige installatie plaats van den nieuwe Procureur-Generaal door de voorlezing van de plechtige eedsformule door den Heer Quast. Daarna nam de President van 't Hof het woord; wij hebben deze redevoering in haar geheel afgedrukt omdat ze ons een goed beeld geeft van de beteekenis en de hoeveelheid der werkzaamheden van Procureur-Generaal alhier, waaruit wij het werk, dat Mr. van Dijk hier gedaan heeft, kunnen afleiden; tevens omdat zij een welkomstrede is aan den nieuwen Procureur.

Daarna sprak de Heer Zeppenfeldt in den naam van den deken der balie, den Heer Sutherland, die gevraagd had hem te vervangen. en ook in den naam van het college van advocaten: de Heer Zeppenfeldt roemde vooral de opgewektheid- en jovialiteit van den Heer van Dijk in zijn werk en gaf ook een welkomstwoord aan den Heer Mr. Jas.

In zijn dankwoord herinnerde de Heer van Dijk nog eens aan de moeilijkheden die hij heeft ondervonden juist doordat hij hier de bloei-periode en de inzinking medegemaakt heeft; hij bedankte afzonderlijk het Hof, den Griffier en het College van Advocaten; we waren het wel niet altijd eens zei de Heer van Dijk, doch ik zou haast zeggen, dat moet ook niet: de doelstelling van een Rechtscollege, van het Openbare ministerie en van de BALIE is immers anders doch allen zijn ze steeds gescheiden samengegaan ter bewerking van het gemeenschappelijk hoogste doel „het nastreven der gerechtigheid in de Maatschappij."

Het laatst heeft gesproken de nieuwe Procureur zelve, de Heer Jas: het was natuurlijk een dankwoord aan de verschillende colleges voor de belooften de medewerking: daarbij heeft de Heer Jas een zeer wijs woord gesproken nl. hij heeft erkend de moeilijkheden van een Europeaan om zich hier in dit nieuwe land in te werken hoe goed hij ook moge voorgelicht zijn. Wij hopen dat de Heer Procureur zich deze woorden zal blijven herinneren opdat ze voor hem eene aansporing zouden blijven om steeds meer en meer zich in te werken, zich in te denken in de geest van ons volk, in de toestand van ons land, want een noodzakelijke vereischte voor een vruchtbare werkkring is ons volk en ons land te begrijpen.

Verder bedankte hij ook nog den Heer van Dijk, zijn voorganger, en drukte zijn bewondering uit voor de wijze waarop deze zijn ambt aan hem heeft overgedragen.

Zoo eindigde dit plechtig afscheid van den oud Procureur en de installatie van den nieuwe.

Bij deze plechtige zitting waren Mevrouw van Dijk en Mevrouw Jas ook tegenwoordig.

Wij van onze kant sluiten ons aan bij de schoone woorden gesproken tot den aftredenden Procureur en ook tot den nieuwen. De President van 't Hof in zijne redevoering heeft zeer goed doen uitkomen de beteekenis van den Procureur Generaal hier, zoodat we er niet veel meer bijzonderheden hoeven bij te voegen.

Bij het vertrek van Gouverneur Brantjes werd Mr. M. van Dijk bij Koninklijk besluit benoemd tot waarnemend Gouverneur, welke waardigheid hij bekleed heeft tot aan de komst van Gouverneur Fruytier. Toen is 8 Juni 1929 gekomen! Laat ons liefst maar zwijgen over de moeilijkheden van dien treurigen tijd, er is al genoeg over gelamenteerd. Na dien tijd heeft Mr. van Dijk al die organisaties en reorganisatie en ré-ré-reorganisaties der Politie meegemaakt en hij is ze doorgekomen.

Dat was nu precies ook weer geen aangenamen tijd, voor niemand. Een bijzondere verdienste heeft Mr. van Dijk als Voorzitter der Gevangeniscommissie: in zijn tijd is de gevangenis bijna geheel gemoderniseerd en werd er gezorgd dat tucht en orde streng werden gehandhaafd. Menschen die jaren geleden de gevangenis gezien hebben, zouden ze nu niet meer terugkennen.

Verder heeft de Heer van Dijk ook nog naam gemaakt als conferencier: velen zullen zich nog wel zijne spreekbeurten herinneren in verschillende vereenigingen en vergaderzalen en last but not least de redevoering op Willem van Oranje in den Stadschouwburg op Zondag 23 April, als opening van het Vierde Euwfeest. Wij wenschen Mr. van Dijk en geachte familie alle goeds toe in het mooie land van hun nieuwen werkkring en verblijf.

Afscheid van de Politie.

Op 27 Juni nam de afgetreden Procureur-Generaal, Mr. van Dijk, op het Hoofdbureau van Politie afscheid van de Politie op Curaçao, in tegenwoordigheid van den nieuwen Procureur-Generaal, Mr. JAS.

Namens de drie Korpsen Politie in het Gebiedsdeel Curaçao, richtte de Commandant der Militaire Politietroepen, de 1e Luitenant H. Molenbrugge zich eerst tot den nieuwen Procureur-Generaal en sprak daarbij als volgt:

„Het zij mij vergund U, Mijnheer Jas, namens de drie Korpsen Politie in Curaçao, geluk te wenschen met Uwe benoeming tot Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in dit Gebiedsdeel, en ik hoop, dat U algeheele voldoening moogt vinden in de vervulling van dit nieuwe ambt, waarbij ik U kan verzekeren, dat U steeds zult kunnen rekenen op ons aller steun en medewerking."

Daarna het woord tot Mr. van Dijk richtende:

„Nog slechts enkele dagen zult U hier vertoeven, om dan, na gedurende de 5½ jaar Procureur Generaal, Hoofd der Politie te zijn geweest, terug te keeren naar Uw Korps in Ned. Oost-Indië.

Het zou mij te ver voeren om al datgene te releveeren, wat U voor de Politie in dit Gewest gedurende dien tijd gedaan hebt. Veel is door U moeten worden gestreden, maar als U thans terug ziet op den afgelegden weg, dan was de zege dien strijd ten volle waard.

Het zal U dan ook verheugen, dat uit den boezem van het personeel der drie Korpsen, spontaan de wensch naar voren kwam, om U bij Uw heengaan een herinnering aan te bieden aan den tijd dat U hun Hoofd waart.

Namens de drie Korpsen Politie van het Gebiedsdeel Curaçao, spreek ik hier den welgemeenden dank uit voor al hetgeen U voor ons deed en verzoek ik U dit schilderij en deze Jubileumborden wel te willen aanvaarden als blijk van onze bijzondere hoogachting en medeleven.

Moge het U gegeven zijn deze voorwerpen nog vele jaren in Uw huis te midden van Uw huisgezin te bezitten, als blijde herinnering aan den tijd door U te Curaçao doorgebracht."

Nadat de nieuwe Procureur-Generaal, Mr. Jas dank had gezegd voor de woorden tot hem gericht, nam Mr. van Dijk het woord om op de hem eigen en gemakkelijke wijze, met welgekozen woorden dank te brengen voor de aangeboden herinnering van de Politie op Curacao, welke herinneringen zeker altijd een eereplaats zullen behouden in zijn woning en hem steeds zullen doen terug denken aan den tijd op Curacao doorgebracht.

Voorts heeft Mr. van Dijk in een uitvoerig betoog afzonderlijk het personeel der Militaire Politie, der Burger Politie en het Korps Veldwachters toegesproken. Tot in bijzonderheden bracht hij veel van hetgeen gedurende zijn ambtsperiode was voorgevallen. naar voren, terwijl daarbij de in dien tijd gevallen slachtoffers der Militaire Politie bij name werden herdacht.

Het aan Mr. van Dijk aangeboden schilderij (in olieverf geschilderd door den schilder Pandellis) stelt voor een gezicht op het Schottegat en Fort Nassau. De Jubileumborden, vervaardigd van Delftsch aardewerk, zijn een 4 tal borden, uitgegeven ter herinnering aan het feit, dat Prins Willem van Oranje vier eeuwen geleden geboren werd.

Wantoestand.

Was enkele jaren geleden, bij de enorme toevloed van vreemdelingen uit alle deelen der wereld, het woningvraagstuk hier in een acuut stadium getreden; thans, nu door 't aanhouden der crisis, de nood voor hen die werkeloos werden steeds nijpender wordt is dit vraagstuk niet minder acuut, ofschoon van geheel andere aard.

Toen enorme aanvraag, veel geld en een groot tekort aan woningen. Maandelijks dikwijls sprongen de prijzen omhoog. Wie niet betalen wilde of kon, moest maar verhuizen; men had op 't zelfde oogenblik meerderen, die hoewel noode, den hoogeren huurprijs toch gaarne betaalden: men moest toch een onderdak hebben. Dat er destijds huren gevraagd werden, die alle redelijkheid ver overschreden, zal niemand die dien tijd heeft meegemaakt op Curaçao, en niet zelf tot dat gilde der huisjesmelkers behoort, durven noch kunnen ontkennen.

De toestand werd tenslotte onhoudbaar, zoodat het Gouvernement zich dan ook eindelijk verplicht zag in te grijpen. Er werd een commissie benoemd om de zaak — natuurlijk „met bekwamen spoed" — te bestudeeren en het Bestuur, bij de te nemen maatregelen van advies te dienen.

Men heeft wel eens gezegd dat, als men bij den duivel te rade wil gaan, men dan een commissie moet instellen. Zoo ook hier. We zijn nooit verder gekomen dan tot de commissie De huren bleven stijgen en ...... er gebeurde niets.

Om de veelal onrechtvaardig hooge huishuren te ontloopen of omdat men tenslotte niet meer kon betalen, zocht ieder zoo spoedig mogelijk zijn eigen huisje te bouwen.

Eindelijk verlost te zullen zijn van de benauwde angst zijn huurprijs elke maand te zien stijgen, eindelijk „zijn eigen huisje" te hebben; wat een ongekende weelde voor de over 't algemeen arme bevolking! 't Waren dan ook over 't algemeen de besten die dit deden, en hun geld niet onmiddelijk verbrasten.

Maar waar? In de stad was alles particuliere grond. Ver van de stad kon men niet wonen, wegens 't werk. Dat er nog gouvernementsterrein aan de buitenkant van de stad — ten Oosten van Chère Asyle te huren was, wist niemand. Wie had dit ooit bekend gemaakt!

Toen klonk het als een verlossing dat sommige grondeigenaren hun coralen in perceeltjes verhuurden, tegen een maandelijkschen — voor den eigenaar zéér redelijken — en voor den huurder toch betaalbaren prijs. Zijn „eigen huisje"; slechts een paar gulden voor 't grondje. 't Scheen aanlokkelijk! 't Arme volk begreep helaas niet dat ze van de regen in den drop kwamen, ze zichzelf den strop om den hals hingen, waar ze eens aan opgehangen zouden worden.

Wat toch zagen we gebeuren?

Koopen kon men het grondje niet, omdat over 't algemeen de grondeigenaar slechts verhuren en niet verkoopen wilde — voorzagen zij al wat nu gebeurt?

Men huurde dus een grondje. Maar als dan eindelijk het houten huisje er stond — in steen kon men het natuurlijk niet optrekken, want dan zou het ipso facto eigendom van den grondeigenaar worden — werd de maandelijksche huurprijs verdubbeld en meer, zoogenaamd, omdat het gouvernement nu de belasting zoovéél meer verhoogd had. Terwijl toch de belasting maar 0,6 procentjes van de belastbare waarde is! Maar wat kon men anders doen dan betalen; 't huisje stond er nu eenmaal.

Zoolang er nog werk was ging alles nog goed.

Maar toen door de crisis velen zonder werk kwamen, en men nu korter of langer tijd zelfs ternauwernood geld had om in de allereerste levensbehoeften te voorzien, — wat men gespaard had had men in zijn huisjes gestoken — moest men de huur — die intusschen niet omlaag ging maar even hoog bleef als in den boomtijd we: schuldig blijven.

't Gevolg is dat op vele van die op particulier terrein gebouwde huisjes thans door den grondeigenaar beslag gelegd wordt en dit, na veel zorgen eindelijk tot stand gekomen, publiek verkocht.

Dat de grondeigenaar niet uit philantropisch oogpunt zijn terrein beschikbaar stelde, en dus probeert zijn geld te krijgen. is duidelijk. Dat hier en daar door een huurder wel eens misbruik gemaakt zou kunnen worden en wordt, van te groote lankmoedigheid van den kant van den eigenaars, en deze thans dikwijls met groote moeite slechts hun huur betaald kunnen krijgen, zullen we niet ontkennen. Maar de practijken die door sommigen toegepast worden, gaan alle perken te buiten, en scheppen een wantoestand, die volgens onze meening veel van woeker heeft en een onmiddelijk streng ingrijpen van het Bestuur eischen. Gaarne zij hier vermeld dat niet allen deze practijken hebben toegepast, maar wel hun eigenbelang de rechtvaardigheid niet uit 't oog verloren.

Maar de lezer oordeele zelf: Iemand is een jaar huur schuldig. Laten we zelfs zeggen anderhalf jaar. 't Lijkt veel maar in werkelijkheid is de schuld zoo groot niet. 't Zal gewoonlijk varieeren tusschen 100 a 200

gulden, en dikwijls nog minder. Er wordt bij deurwaarder-exploot gewaarschuwd en beslag gelegd met het noodzakelijk gevolg natuurlijk dat het huisje „publiek", geveild wordt.

„Publiek" maar de eenige kooper is de grondeigenaar want 1o. wil de grondeigenaar gewoonlijk niet hebben dat men het huisje aan derden verkoopt. 2o. Zijn er thans, onder de categorie die dergelijke huisjes bewonen, geen menschen die zoo'n huisje kunnen of durven koopen.

Immers koopt met het tegen den wil van den grond-eigenaar, dan kan hij de huurgrond willekeurig verhoogen, zoodat het koopen eenvoudig onmogelijk is. De grondeigenaar wordt dus thans ook eigenaar van het huisje voor de huur-schuld plus deurwaarder onkosten. Wordt dus voor een 90 — 100 — 150 gulden eigenaar van een huisje, dat misschien een paar duizend gulden gekost heeft, en kan het huisje nu direct weer verhuren.

Zeker, men zegt, ze kunnen het direct terugkrijgen als ze de achterstallige schuld plus deurwaarsderkosten etc ineens betalen; maar wie kan dat van hen, die eerst na veel moeite en sparen eindelijk in de gelegenheid waren het huisje te bouwen!

En dit zijn geen denkbeeldige- of uitzonderingsgevallen. Mij persoonlijk is bekend dat zoodoende al zeer vele huisjes in handen van den grondeigenaar gekomen zijn, en de arme menschen staan op straat en hangen af van de liefdadigheid van anderen.

De grondeigenaar heeft natuurlijk recht op zijn huur, maar die huur moet rechtvaardig zijn. En is ze dat?

Ten eerste was ze al hoog, en werd zoo gauw als de huurder „vast" zat ± 100%. de hoogte ingedreven, zoogenaamd daar 't Gouvernement zelf de belasting thans zoo opdreef, zooals die arme menschen werd wijs gemaakt; en zoo werd 't Gouvernement weer eens misbruikt om eigen onfaire practijken er achter te verschuilen. En bleef het nog maar bij één verhooging, meermalen verhoogden sommigen hun huur. En hoe het mogelijk is de huur met terugwerkende kracht te verhoogen, begrijpen we heelemaal niet. Maar 't gebeurde.

Dus betaalde men zijn huur en dacht men nu weer z'n schuld afgelost te hebben, dan bleek dat men nu weer zooveel schuldig was, want 6 maanden geleden was de huur weer eens verhoogd.

Ten Tweede gaat het, dunkt me, toch tegen alle rechtvaardigheidsgevoel in, om bij willekeurig kleine achterstallige schuld, maar beslag te laten leggen. Men zou wel eens kunnen gaan denken, of, wat zoogenaamd als uiterste noodzaak gebeurt, minstens niet stille hoop en verborgen doel is.

Inderdaad hier zou *krachtig* en *onmiddelijk* **door 't gouvernement ingegrepen moeten worden. Elk uitstel** biedt gelegenheid dit kwaad op 't eind nog eens volop te laten uitwoekeren.

Maar helaas schijnen hier geen bepalingen te bestaan die een ingrijpen wettigen.

Maar ligt hier geen terrein open voor den R. K. Volksbond, om de zaak eens ernstig ter hand te nemen, en door 't stichten van een vereeniging minstens voorloopig hen te helpen, die op punt staan, door de nood der tijden hun huisje te verliezen?

Pastoor Th. B.

BERICHTEN.

Dr. H. S. Boogaart.

A. s. Donderdag zal Dr. H. S. Boogaart en familie met het S.S. *Colombia* voor goed naar Holland terugkeeren na hier juist 14 jaar de heelkundige praktijk te hebben uitgeoefend.

Met veel leedwezen zien wij dezen zeer bekwamen en hoogstaanden medicus vertrekken.

Men kan in zekeren zin zeggen, dat Dr. B. de eerste werkelijk technisch en modern geschoolde chirurg van Curaçao is geweest. Wèl hadden hier te voren ook andere operateurs goed geslaagde operaties verricht, doch met de komst van Dr. Boogaart hadden hier tal van schitterende operaties plaats, waaraan in vroeger tijd zelfs niet kon gedacht worden.

Toen in April 1919 door het vertrek van Dr. Hubenet ons eiland geheel zonder chirurg kwam te staan, nam Dr. N. Waterman, de toenmalige Directeur van O. G. D. alhier, op zich om voor de C. P. I. M. een 1ste klas geneeskundige en chirurg te verkrijgen, wiens bekwaamheid tevens ons geheele eiland ten goede zou komen.

Dr. W. Noordenbos, destijds directeur van het groot ziekenhuis te Rotterdam, spoedig daarna benoemd tot Professor in de Chirurgie aan de Universiteit te Amsterdam, beval den Hr. Boogaart, een zijner assistenten aan, die in Juni 1919 hier aankwam, tegelijk met Gouverneur HELFRICH.

Sinds dien dag van zijn komst heeft Dr. Boogaart den kring zijner patienten zien uitbreiden, bleef de lof over zijn kunde en bekwaamheid steeds stijgen.

Zijn twee verlofsreizen waren meer studie- dan vacantiereizen en dienden feitelijk op de eerste plaats voor hem om zich nog meer op de hoogte te stellen van de nieuwste vindingen en toepassingen op chirurgisch gebied.

Honderden patienten op Curaçao en omliggende landen danken naast God aan Dr. Boogaart hun gezondheid en het behoud van hun leven.

Aan hem danken wij ook dat steeds een even bekwaam chirurg hier kwam om hem tijdelijk te vervangen. Zoo begroeten wij ook nu Dr. M. J. Hugenholtz, die reeds twee jaar geleden gedurende een jaar zijn plaats innam, als zijn symphatieken en bekwamen opvolger.

Moge de dank en waardeering van Curaçao als een aangename herinnering Dr. Boogaart steeds vergezellen op zijn verderen levensweg.

Vaarwel.

Protest-telegram.

Verleden week publiceerden wij *zonder eenig commentaar* het protesttelegram van de Debatteer-club „Jong-Curaçao"; sommigen hebben daarin willen zien dat wij het volkomen eens waren met dit protest.

Wij houden eraan te verklaren dat wij dit telegram enkel als nieuwsbericht geplaatst hebben. Wij leverden er geen commentaar op, omdat we dachten dat onze meening genoegzaam verklaard was in de artikelen, die speciaal over vrijheid van drukpers handelden.

Meubels van Cactus-hout.

Deze week hebben wij een bezoek gebracht in „El Louvre" waar een kleine ruimte is gereserveerd voor het ten toon stellen van meubelen gemaakt van Curaçaosch Cactus-hout. Er waren tafeltjes te zien, en andere huiselijke voorwerpen zooals kistjes, mandjes e.d.: het geheel maakte een goeden indruk. Een bordje verwees ons voor meer inlichtingen naar den Districtmeester van het derde district, den Heer van Eps, door wiens initiatief en toedoen dit werk en dit tentoonstellingetje is tot stand gebracht. De kleur van 't hout is tusschen mat-wit en lichtgeel, ongeveer de kleur van perkament; het hout is van den stam van oudere cactussen, die zooals men weet, bij 't groeien, meer en meer den vorm aannemen van een boom terwijl het hout dan verhard. Het tentoongestelde is het werk van een timmerman van band'abao. Wij prijzen ten zeerste het initiatief van den Heer van Eps.

Misschien ligt hier wel een toekomst in voor Curaçao.

Aan cactussen hebben we immers geen gebrek en desnoods zouden we ze kunnen kweeken! Het hout heeft vele voordeelen: naar men zegt blijft het vrij van insecten en wormen. Als men nu zich eens speciaal ging toe leggen om voorwerpen te maken voor de toeristen, zooals bv. kistjes, doosjes, lijstjes, en ontelbaar andere ornamenteerwerk, welke de toeristen graag zullen koopen als souvenir.

Een goed opgezette reclame moet zeker slagen. Daarbij is het niet uitgesloten dat dit cactus-hout ook nog voor andere doeleinden kan gebruikt worden bv. voor meubels, of bekleeding van muren enz.

Vooruit dus!

Ons nieuw flottilje vaartuig.

Naar verluidt zou Donderdag 29 Juni het nieuwe flottilje vaartuig bestemd voor de West *Johan Maurits van Nassau* uit Holland vertrekken om hier de „Van Nes" te vervangen.

Lezing voor de jongens der Ambachtsschool.

Woensdagavond heeft in de zaal van den Volksbond de Heer Johan Rib een lezing gehouden voor de jongens der Ambachtsschool „San Hose". Waren aanwezig de President der Ambachtsschool de Heer John S. Sprockel, verder de leden van 't Bestuur Jos Kroon,, C. Casiano, R. Da Costa Gomez, Secretaris en leeraar, en de Heer Jonckhout, leeraar, en de Heer Kwiers, Baas van den timmerwinkel, alsmede de Geestelijke Adviseur. De Heer Rib heeft de jongens gewezen op den adel van hun ambacht, op het groote voorrecht dat ze hadden boven de ouderen hun vak niet alleen praktisch maar ook technisch te leeren, hij wees hen ook op hun plicht hun uiterste best te doen om mannen te worden, die de eer en zelfs de glorie moeten worden van hun land — Herhaalde malen, gedurende zijn lezing heeft de Heer Rib zijne erkentelijkheid betuigd aan en ook de jongens aangezet tot dankbaarheid niet alleen aan de Volksbond, maar ook aan Zijne Exc. den Gouverneur van Slobbe, die op alle mogelijke wijze de Ambachtsschool beschermt en zonder wiens hooggewaardeerde hulp en steun ze zich niet zou kunnen ontwikkelen zooals het moet. De Heer Kroon, als President van den Volksbond heeft ook nog eenige woorden tot de jongens gesproken; hij ging door op wat de heer Rib gezegd had en trad nog meer in bijzonderheden over de mooie toekomst der jongens. Als blijk van waardeering heeft de Heer Rib gratis een driemaandelijksche cursus in draaiwerk aangeboden, te geven op 't einde van 't jaar. De Heer J. S. Sprockel President der Ambachtsschool, in zijn slotwoord dankte den Heer Rib voor zijn lezing en voor zijn aanbod en deelde de jongens mede dat hoogstwaarschijnlijk er nog meer lezingen zullen gegeven worden voor de jongens over dingen hun vak betreffende, maar dan met lichtbeelden en plaatjes.

Storm en regen.

Woensdag 28 werd Curacao een beetje ongerust over een cable-bericht uit San Juan dat een tropische storm aankondigde bij de kust van Zuid-Amerika, ten Oosten van La Guaira. Washington gaf nog meer bijzonderheden n.l. dat de sterkte tamelijk groot was doch de diameter klein. Hier werd alles stormklaar gemaakt, doch gelukkig, is de storm niet over Curaçao gekomen, wel hebben we het goede ervan gekregen, nl. dienzelfden nacht heeft het overal flink geregend: St. Thomas College 62,5 mm.; Noordkant 125 mm. Scherpenheuvel 71 mm. Dokterstuin 60 mm. en op sommige plaatsen band'abao 70 mm.

✝ Soeur M. Bernardine.

Woensdag is te Habaai overleden de Z. Eerw. Zuster M. Bernardine (in de wereld Trinidad Guírados) in den gezegenden ouderdom van 90 jaren. De laatste 5 jaar was Soeur Bernardine geheel blind en was ze ook bedlegerig; maar nooit was ze ontevreden, doch altijd opgewekt.

Zij is geboren op 22 April 1843 te Villa de Cura, Venezuela. De begrafenisplechtigheden werden in den namiddag verricht door Mgr. Verriet.

Officieele Berichten.

De Heer A. H. M. van Weel is ingaande 1 Juni 1933 wederom benoemd tot Secretaris van de Gezondheidscommissie op Curacao.

De bode ter Gouvernements-Secretarie D. Sterling, is ingaande 26 Juni 1933, wegens nalatigheid in de uitoefening van zijn dienst, voor een week geschorst.

Radio-uitzending ms. „Colombia".

Wij vestigen hiermede de aandacht op de radio-uitzendingen van het ms. „Colombia,' der K. N. S. M., welke — zooals gewoonlijk — op de volgende data en uren zullen plaatsvinden op een golflengte van 250 M. (1200 Kilocycles).

Woensdag, 5 Juli — van 12,15 tot 13.30 en van 20 tot 21.—
Donderdag, 6 Juli — van 12,15 tot 13 30 en van 20 tot 21.—
Vrijdag, 7 Juli — van 11 tot 12.—
Zaterdag, 8 Juli — van 11 tot 12.—

Fanfare „Scherpenheuvel."

Uitvoering op Zondag 2 Juli 's avonds om half acht op 't Brionplein.

PROGRAMMA:

1. Cecilia Marsch — A. v. Leest.
2. Pensées Lointaines. Ouverture — Gadenne.
3. La Fille de Madame Angot. Opéra Comique. — Lecocq
4. **Vlaamsche Kermis. Fantaisie — Bauwens.**

PAUZE.

5. Sous le Marronnier. Fantaisie. — Pellegrin.
6. En Famille. Fantaisie. — Martin
7. La Vallée des Roses. Fantaisie — Champel
8. Blaze away. March. — Holzmann.

Openbare les Schoolvereeniging „Negropont" Emmastad.

De Redactie heeft van de bovengenoemde schoolvereeniging een uitnoodiging ontvangen om op Vrijdag 30 Juni (gisteren) een openbare les te komen bijwonen. De Redactie is zeer dankbaar voor deze uitnoodiging en betreurt het zeer dat ze die les niet heeft kunnen bijwonen

Adoratie-feest.

Wij herinneren er aan dat Donderdag a.s. het adoratie-feest begint in de Kerk van de H. Familie en duren zal zal tot Zondagavond, waarop het Pontificaal Lof met plechtige processie zal plaats grijpen. Zondagmorgen 5 uur algemeene H. Communie der mannen en 12 uur 's middags algemeene adoratie voor de mannen.

Groote Aardbeving in Ned. Oost Indie.

Berichten uit Batavia van de 26sten Juni spreken van een groote aarbeving ten Zuiden van Bencoelen in Sumatra.

Er schijnen vele dooden te zijn. De schok werd ook gevoeld te Palenbaning en Kora-Agoeng, waar heel veel huizen instortten.

Wedstrijd C.B.L.O.

Zondagnamiddag 4.30 heeft er op Pietermaai een wedloop van 2.200 M. plaatsgehad onder leiding van den C.B.L.O.: de winnaar G. Schlag deed de afstand in 4 minuten 55 seconden. De Pers schijnt bij dezen wedstrijd niet uitgenoodigd te zijn. Waarom niet?

Nederland en de Goud-standaard.

Uit Londen komt het bericht dat men daar begint te vreezen dat de landen die tot nu toe de goudstandaard hadden, deze hem zullen moeten verlaten.

Goede Reis.

Op 2 Juli vertrekt naar Holland met de „Cottica" de Heer Mr. M. van Dijk met zijn geachte familie.

Op 6 juli met de „Colombia" Dr. Boogaart en familie.

Voor bijzonderheden over de vertrekkenden verwijzen wij naar elders in dit blad.

Het land van modder en slijk.

Van Dalen, Van Dalen, wat ben je toch stout!!

Door een omweg — d. w. z. na het bureau van dit blad — ben ik er achter gekomen dat de Filmkeuringscommissie, niet tevreden is over mijn „geschrijf" verleden week. Ik begrijp het niet: ik heb het alleen over de films gehad en geen woord gezegd over de keuringscommissie zelve: volgens die Heeren en Dames had ik er moeten bijschrijven dat die en die met name genoemde film ook *hier* afgekeurd werden!

Maar waarom? ik kan toch niet alles zeggen in een artikel en daarbij daar ging het niet om. Maar als ze nu toch per se willen dat ik over hen schrijf, welnu dan zal ik het maar doen al is het de moeite misschien niet meer waard, daar hoogstwaarschijnlijk de film-commissie in haar tegenwoordige vorm verdwijnen gaat, daar de Gouverneur in zijn Openingsrede van den K. R. letterlijk gezegd heeft: „*Ook de wijziging van de filmkeuring vraagt dringend Uw aandacht daar een beter toezicht op films noodig is*".

Ik heb het bericht van die film-keuringscommissie-ontevredenheid te laat ontvangen en heb dan ook geen tijd gehad om mijne gedachten over dit punt 'n beetje te verzamelen — trouwens het bereau van dit blad zegt dat er toch geen voldoende plaats is deze week een lang antwoord — daarom vind ik het beter die commissie-kwestie volgende week aan te raken. De Dames en Heeren zullen zoolang wel geduld hebben, is 't niet?

Om U te dienen.

VAN DALEN.

KON. NED. STOOMBOOT MIJ. N.V.
Afvaarten van Curaçao.

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:

„Venezuela" — 5 Juli
„Costa Rica" — 17 Juli
„Simon Bolivar" — 2 Augustus
„Crijnssen" — 16 Augustus

Passages naar New York, New Orleans en Havana via Cristobal in connectie met de voornaamste lijnen van Cristobal worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

ms. „Colombia" — 6 Juli
„Venezuela" — 20 Juli
„Costa Rica" — 3 Augustus
„Simon Bolivar" — 17 Augustus

Naar Port au Prince en New York:

„Van Rensselaer" — 3 Juli
„Oranje Nassau" — 24 Juli

Passages naar Europa via New York in connectie met de voornaamste lijnen van New York worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Guanta, Cumaná, Pampatar, Carúpano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

„Cottica" — 2 Juli
„Van Rensselaer" — 23 Juli

Naar Pto. Cabello en New York:

„Astrea" — 7 juli
„Flora" — 14 Juli

Direct naar La Guaira:

„El Libertador" — 12 Juli
„El Libertador" — 26 Juli

Naar Cristobal en Zuid Pacific Kust:

„Alkmaar" — ongeveer 6 Juli
„Baarn" — ongeveer 27 Juli

Direct naar Liverpool en Rotterdam:

„Bennekom" — ongeveer 13 Juli
„Barneveld" — ongeveer 25 Juli

Naar San Pedro de Macoris en Sto. Domingo:

„Midas" — ongeveer 5—9 Juli

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Kingston en Haitiaansche Havens:

„Atlas" — ongeveer 5 Juli

Naar Maracaibo via Aruba:

„Flora" — ongeveer 6 Juli
„Luna" — 12 Juli — 5 p.m.
„Medea" — 19 Juli — 5 p.m.
„Astrea" — 2 Aug — 5 p.m.
„Flora" — 9 Aug. — 5 p.m.

Naar Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts:

„Baralt" — 8 Juli — 9 a.m.
„Baralt" — 22 Juli — 9 a.m.

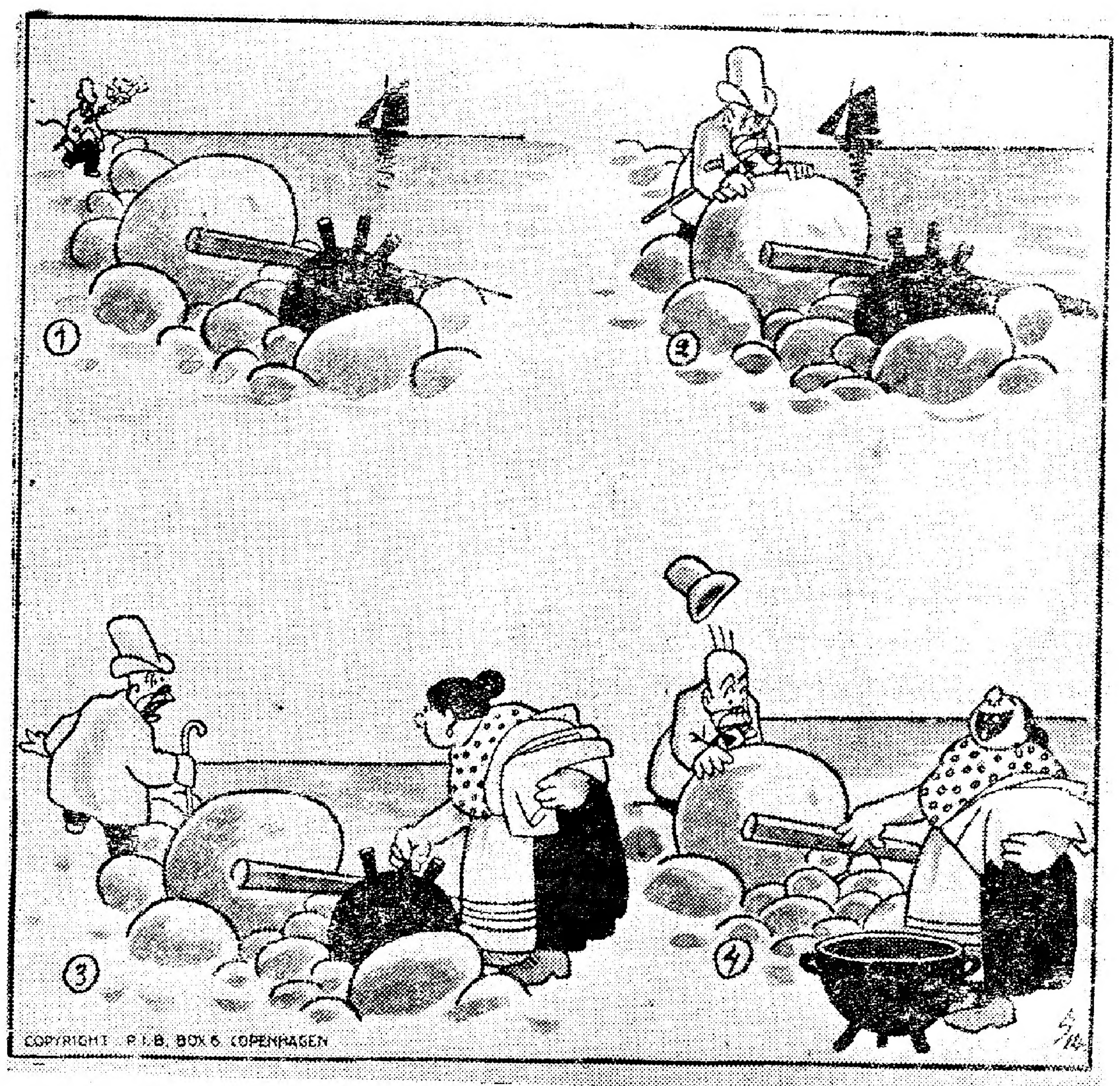
VAARPLAN SS. „EL LIBERTADOR":

Vertrek van Maracaibo	Zaterdag	1 Juli	11 a.m.
Aankomst te Aruba	Zondag	2 Juli	5.30 a.m.
Vertrek van Aruba	Zondag	2 Juli	7 a.m.
Aankomst te CURACAO	„	2 Juli	2 p.m.
Vertrek van CURACAO	Maandag	3 Juli	11 a.m.
Aankomst te Aruba	„	3 Juli	5 p.m.
Vertrek van Aruba	„	3 Juli	6 p.m.
Aankomst te Maracaibo	Dinsdag	4 Juli	8.30 a.m.
Vertrek van Maracaibo	„	4 Juli	2 p.m.
Aankomst te Aruba	Woensdag	5 Juli	5.30 a.m.
Vertrek van Aruba	„	5 Juli	7 a.m.
Aankomst te CURACAO	„	5 Juli	2 p.m.
Vertrek van CURACAO	Donderdag	6 Juli	2 p.m.
Aankomst te Maracaibo	Vrijdag	7 Juli	8.30 a.m.
Vertrek van Maracaibo	Zaterdag	8 Juli	2 p.m.
Aankomst te Aruba	Zondag	9 Juli	5.30 a.m.
Vertrek van Aruba	„	9 Juli	7 a.m.
Aankomst te CURACAO	Zondag	9 Juli	2 p.m.

N. B. Aan boord van de Colon- en Suriname-Lijn-Schepen worden geen bezoekers toegelaten, tenzij in het bezit van een toegangskaart uitgegeven door het Hoofdagentschap.

Alle aanvragen voor lunch en diner aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen, gedurende het oponthoud in deze haven, moeten gericht worden aan het Hoofdagentschap.

Toegang tot de Westwerf: UITSLUITEND via het hek aan de Havenstraat.

Adamson en de mijn drijven aan wal.

DE „SPORT"

Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd — Uitslagen.

1ste kl.: Bismarck — Go Ahead: 2 — 1
2de kl.: D.D.V.O. — Olympia : 1 — 0

Competitie-standen per 25-6-'33.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
Transvaal	5	4	0	1	11	7	8
Republiek	4	3	1	0	5	1	7
Volharding	4	3	0	1	6	3	6
Asiento	6	2	2	2	10	6	6
Trappers	5	3	0	2	12	8	6
Jong Holland	4	2	1	1	8	6	5
Bismarck	4	1	0	3	4	12	2
R. C. C.	5	0	1	4	7	12	1
Go Ahead	5	0	1	4	1	9	1
Res. 1ste klasse.							
Republiek 2	6	4	1	1	9	4	9
R. C. C. 2	5	3	1	1	7	4	7
Trappers 2	6	3	1	2	8	7	7
Bismarck 2	6	3	0	3	5	4	6
Jong Holland 2	5	2	1	2	3	4	5
Volharding 2	4	2	0	2	5	5	4
Asiento 2	6	1	0	5	5	9	2
Transvaal 2	4	1	0	3	3	7	2
2de klasse.							
D. D. V. O.	8	6	0	2	11	4	12
Hercules	7	5	1	1	10	3	11
De Ruiter	8	5	1	2	6	6	11
Scherpenheuvel	8	3	4	1	9	3	10
D. N. S.	8	4	1	3	9	4	9
Juliana	8	2	1	5	6	16	5
Olympia	7	1	2	4	2	5	4
M. S. Z.	6	1	1	4	5	12	3
S. D. O.	8	1	1	6	3	8	3

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag 2 Juli.

[illegible]

W.B. A. J. Holland — Transvaal
4.45 precies
Scheidsrechter: Jesurun
Grensrechters: Ramos
: Schouwé

Res. 1ste kl.
Republiek 2 — Volharding 2
3.30 precies
Scheidsrechter: Schouwé

ASIENTO

Z.B. C. Asiento 2 — D. D. V. O.
4.45 precies
Scheidsrechter: Sijlbing

RIF

2de klasse
Hercules — M. S. Z.
4.45 precies
Scheidsrechter: Beltram

Zondag 9 Juli.

MUNDO NOBO

W.B. B. Asiento — Go Ahead
4.45 precies
Scheidsrechter: Franken

Z.B. E. Jong Holland 2 — Transvaal 2
3.30 precies
Scheidsrechter: Schouwé

SCHERPENHEUVEL

Z.B. A. Hercules — Scherpenheuvel
4.30 precies
Scheidsrechter: Jesurun

RIF

2de klasse
M. S. Z. — Olympia
4.45 precies
Scheidsrechter: Kranenburg

Zondag, 16 Juli.

MUNDO NOBO

[illegible]
4.45 precies
Scheidsrechter: Brand

Z.B. F. Juliana — D. N. S.
3.30 precies
Scheidrechter: Zilvold

ASIENTO

Res. 1ste klasse
R.C.C. 2 — Transvaal 2
3.30 precies
Scheidsrechter: Lambij

Zondag 23 Juli.

MUNDO NOBO

W.B. D. R. C. C. — Trappers
4.45 precies

Z.B. H. Bismarck 2 — De Ruiter
3.30 precies

RIF

Z.B. B. M. S. Z. — Olympia
4.45 precies

Zondag, 30 Juli.

MUNDO NOBO

W.B. E. Winnaar A. — Republiek
4.45 precies

Z.B. G. Trappers 2 — Volharding 2
3.30 precies

ASIENTO

Res 1ste klasse
Asiento 2 — Bismarck 2
4.45 precies

BOETEN.

De Sportclub „ASIENTO" is beboet met f 1.— wegens overtreding van art. 9 lid 1 sub o van het R. C. W. (wedstrijd „ASIENTO" — „R. C. C." op 18 Juni j.l.)

Spelregels & Protestcommissie

Het door de sportvereeniging „R. C. C." aangeteekend protest inzake den comp. wedstrijd „ASIENTO" — „R. C. C." gespeeld op den 18den Juni j.l. is onontvankelijk verklaard op grond van art. 20 lid 3 van het R. C. W.

Bericht ontvangen van de C. V. V. „S. D. O." dat zij niet zal meedoen aan de seriewedstrijden om den „ZILVEREN BAL" wegens gebrek aan spelers. Hierdoor gaat R. C. C. 2 automatisch over naar de 2de ronde.

In de vergadering van 2de klassers gehouden op den 20sten Juni j.l. is besloten aan een Res. 2de klasse competitie te beginnen.
De vereenigingen die er aan mede zullen doen zijn: D. D. V. O., D. N. S., DE RUITER, HERCULES, JULIANA, OLYMPIA, SCHERPENHEUVEL.
Deze competitie zal binnen afzienbaren tijd een aanvang nemen.

INSCHRIJVINGEN

(Werkende leden)

BISMARCK	— Th. Sillie, p/a Maduro & Curiel's Bank	— per 25/6 '33
HERCULES	— J. Koster, Cornet 3	— per 24/6/'33
	P. Laurens, Ferdinandstr. 18	— idem
	I. Nieuw, Negropont 116	— idem
	T. de Palm, S. 3 Berg Altena	— idem

AFSCHRIJVINGEN

(Werkende leden)

BISMARCK	— E. Tweeboom	— per 25/6/'33
	A. Henriquez	— idem
OLYMPIA	— J. Burleson	— idem

BELANGRIJKE MEDEDEELING.

Van de „AUDAX CLUB SPORTIVO" kampioen van Chili, die momenteel in San Salvador (Midden Amerika) vertoeft, is een schrijven ontvangen waarin deze ons mededeelt dat ze voornemens is Curaçao aan te doen.

Teneinde eenigszins een idee te kunnen vormen van hel spel der Chileenen, citeeren wij hier een stukje ontleend aan het Peruaansche sportblad „MUNDO GRAFICO" over den wedstrijd „SPORTING TABACO" (Perú) — „AUDAX" (Chili) gespeeld tijdens hun verblijf te Perú in Februari l. l.

DE GASTEN (Chili.)

Speelden met de geestdrift en vlugheid die hen kenmerken. De voorhoede was hierdoor zeer gevaarlijk, daar ze dit paarde aan goed combineeren en vanuit elke richting harde schoten op het doel loste. Het eerste doelpunt dat de gasten door middel van Guidice maakten tegen Huby, werd op de zelfde manier gemaakt als dat tegen Valdivieso. Een hoog en keihard schot van verre gelost was het waarmee onze jongens de stand gelijk maakten door middel van Saldarriaga, als gevolg van een kopbal van Bulnes. Bij de rust was de stand 1 — 1.

In de tweede helft zaten de gasten er beter in, vooral in de laatste minuten, waarin onze verdediging zich uitputte bij het onderbreken van de snelle aanvallen der Chileensche voorhoede.

De spil Riberos is een zwoeger die zich van zijn taak goed heeft gekweten, zoowel in de verdediging als in den aanval; hij is onvermoeibaar.

De beide backs Welch en Tamayo waren trapvast en werden goed gesteund door de middenlinie. In de voorhoede blonk Guidice uit door zijn plaatsen en schieten. Van de drie wedstrijden die „Audax" gespeeld heeft was die van verleden Zondag de beste. Het spel van „Audax" is op de eerste plaats effectief. Haar spelers zoeken geen eigen lof; ze zwoegen allen voor hun ploeg en bleken goed gedisciplineerd. Het drijven met den bal doen ze heel weinig en alleen dán wanneer het noodzakelijk is een tegenstander te passeeren om den aanval beter op te zetten en hierdoor de kans op succes grooter te maken. Zij bedienen zich meestal van de „longpass" waarbij ze zich speciaal baseeren op hun vlugheid. Het naar voren komen van de achterhoede is dus af te raden waar men te doen geeft met zoo'n snelle voorhoede als die van de „Audax", en dit was het waarmede de backs van „Tabaco" geen rekening hadden gehouden. Hoogstens kan één back naar voren gaan; de andere moet steeds eenigszins achterblijven. Op die manier hadden de Chileenen de twee laatste doelpunten niet zoo gemakkelijk gemaakt.

DE SCORE.

„De „Audax" klopte „Tabaco" met 4 — 1, maar men hoort zeggen dat het minstens tien had moeten zijn, met inbegrip van die doelpunten welke geannuleerd werden wegens buitenspel, en welke van de lat terugkaatsten en bijna zaten.

De „Tabaco" had ook minstens zes doelpunten meer moeten maken en alzoo de stand moeten maken zooals hij had behooren te zijn, maar deze doelpunten zijn gelijk aan de zedelijke overwinningen en zij doen ons aan het spreekwoord denken, dat luidt:

„Indien mijn grootmoeder niet gestorven was, zou ze nu nog leven."

„VOETBAL"

door: Q.

[illegible] niet [illegible] over onze voetbalsport schrijven, [illegible] waarbij de scheidsrechter [illegible] zijn [illegible] den [illegible] maken, te kampen heeft of tegen de zeer sportieve spelers of tegen dito publiek.

Het bitter kleine percentage, dat grondig de beteekenis van „Sport', kent schijnt met den dag meer en meer verloren te gaan in de steeds toenemende quantiteit van voetbalfanatici, die deze beteekenis absoluut niet kennen en zelfs een gokmiddel in deze sport zien.

Voor ons Jan Publiek is de scheidsrechter een individu, waarnaar een ieder met modder mag gooien; ze mogen hem mishandelen, met steenen gooien; of uitschelden wanneer het henbelieft.

Uitmuntend kunnen ze critiek uitoefenen op den armen onfeilbaren leider van 22 sportieve spelers, die ieder afzonderlijk als katten loeren naar een oogenblikje onoplettendheid des arbiters om ongestraft (dus eerlijk) profijt te trekken uit een overtreding.

In de kennis der spelregels zijn ze allen technici. Echter worden de regels bij elk afzonderlijk naar omstandigheden varieerend toegepast, m.a.w. wanneer het de eigen partij betreft is het geoorloofd of niet zoo erg, maar oh wee.....

Als de nood aan den man komt is er nog altijd een laatste toevlucht: „Ik heb 't van het oude reglement". Inmiddels is de arme drommel, die het nieuwe had, in de zwartste kleuren afgeschilderd.

Maar ik vergis me, hij is immers scheidsrechter, ergo mag men hem zelfs slaan als dank voor belangeloos bewezen diensten.

Zelf durven die veeleischende critici de fluit niet te blazen om die arme leeken te vervangen. Neen, ze zijn aan een te groot gebrek aan zelfvertrouwen ten prooi.

Desniettegenstaande deinzen ze er niet voor terug om de onzinnigste critiek in de pers te ontvouwen, die de sport louter met rassche schreden achteruit helpt.

Het voor „sport" spelen is ouwe wijfjes praat geworden.

Winnen is de eerste boodschap, en gaat boven alles.

Ook het kaliber bestuursleden, die wanneer het een andere vereeniging betreft met de zwaar kwetsende zijde van hun zwaard snijden en voor eigen vereeniging de minder kwetsende of zelfs afwerende zijde gebruiken, verdienen vermelding; want de schade die ze de sport aandoen is onbeschrijfelijk.

Dit geldt ook voor de quasi bondsofficials (scheidsrechters, die hun collega's afkammen om hun uitgebreide kennis te openbaren inbegrepen) die zelf niet meedoen, doch zulks gaarne aanzien of met steken aansporen.

Schrijver dezes is geen stuurman aan wal, maar man van ervaring en zal steeds medewerken de factoren te vernietigen, die dit fundament van onsportiviteit vormen.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD
CURAÇAO.

GROEP I

(Schotsche dassen).

Groep-Nieuws
van
2 tot en met 9 Juli 1933.

Mededeelingen: Tot 2e klasse Verkenner benoemd: *EDSEL van EPS.*

LEES DE KAMP. ORDERS VOOR ARUBA.

Horde Nieuws: Opgenomen als Nieuweling *FRITS KUP.*

Week-betrachting: EEN PADVINDER IS SPAARZAAM.

Een Padvinder spaart iedere cent, dien hij kan besparen en zet het geld op de spaarbank. Als hij zonder werk is of iets noodig heeft, is hij niet onmiddelijk van anderen afhankelijk. Ook bezit hij op die manier iets, om anderen te kunnen helpen.

PATROUILLE AVONDEN.
HERTEN .... 3 Juli.
WOLVEN .... 4 Juli.
VOSSEN .... 7 Juli.
ARENDEN .... 8 Juli.

(Training-TENTZETTEN in 15 minuten.)

TROEPAVOND.

Woensdag, 5 Juli om 18,30 uur op 't Rif verzamelen.

Marsch-Formatie's — Rally en Tooneel.

WEDSTRIJD IN 'T MAKEN VAN VLAGGEMASTEN.

TROEPRAAD.

Vrijdag, 7 Juli voor Patr. Leiders en Ass. Patr. Leiders.
van 5,15 tot 6,15 uur. *IN UNIFORM.* (vaststelling van het Augustus Programma).

Zaterdag ..... Zwemmen en Muziektraining op de oude tijd.

TROEP-BIJEENKOMST.

Zondag, 9 Juli om 16 uur op 't RIF verzamelen.

GROOTE KOOK-WEDSTRIJD.
om 19 uur GROOT TROEP DINER.
AANGEBODEN DOOR *DE JONGENS* AAN *HUNNE MOEDERS*,

VOORTREKKERS BIJEENKOMST.

Donderdag, 6 Juli RIF .... Rovering to succes.
20 uur aanvang der bijeenkomst.

HORDE NIEUWS.

Dinsdag, 4 Juli om half vijf op het Rif verzamelen.

Tooneel .... Ster-werk en Gymnastiek.

Verhaal: „AKEELA'S DROOM".

Zaterdag, 8 Juli om 14 uur op Rif verzamelen.

Rimboe-dansen en spelen.
Teeken Wedstrijd en zwemmen na afloop.

Goede Jacht.

De oude Wolf.

LOSSE BLADEN UIT EEN PADVINDERS DAGBOEK.

Vrijdagavond

...... een drom menschen bij het hek van 't Groepterrein (wat noodig eenige herstelling behoeft, indien er maar centen waren) en iemand, die ondersteund door een ander, zich hinkend naar de aangetreden troep toebegeeft. De wreef van zijn rechtervoet ziet er leelijk uit, met een scherpe fleschpunt door een ander er in gejaapt tot op 't been. 't Is een flinke bloeding, welke snel verbonden moet worden. Prachtig komt de verbanddoos van het Roode Kruis weer te pas en wordt zijn voet behoorlijk omzwachteld, onder, uit den aard der zaak, véél belangstelling der jongens. Hij zal door een vriend, per auto naar het ziekenhuis vervoerd worden.

Zaterdagmorgen

... in de „AMIGOE" het stukje tegen de filmvertooningen van de laatste tijd gelezen en ben 't volkomen met den schrijver eens over de gevaren der bioscoop en wel, voor de geheele jeugd. Heb zelf meermalen, het gevolg van veelvuldig bioscoop bezoek, bij jongens waargenomen. 't Was nooit veredelend. Wat er aan te doen?

Zou eene jeugd-cinema niet op zijn plaats zijn? Meer Vereenigingsleven en Speelplaatsen? Groote menschen kunnen voor zich zelf wel voor *goed* kunstgenot of verstrooing zorgen, *kleine* menschen moeten 't van de *Groote* hebben.

Zaterdagavond.

..... op Groot Sint Joris rond 't Kampvuur. Elke jongen komt naar voren en declameerd, zingt of houdt een voordracht. 't Schijnt sommigen niet mee te vallen, nu voor een groot publiek te praten, doch . . al doende leert men en 't kweekt zelfvertrouwen.

Zondagmorgen.

.... op Jan Thiel, door de welwillendheid van den Heer Perrett Gentil, steeds gelegenheid, daar voor niets te zwemmen. 't Is goed, dat er reeds eenige maanden eene wedstrijd loop, waarbij je winstpunten voor je patrouille kan behalen. 50 winstpunten is héél wat, als je van de bovenste springplank duikt. Vele jongens overwinnen hun arzeling en vrees, door de vijftig punten. Training in moed en zelfsvertrouwen.

In den middag bezoek van eenige Ouders en Bekenden op het Kampterrein. De jongens waren juist bezig met pannekoek bakken.
Vooral de Dames uan 't bezoek, interesseeren zich hier bijzonder voor. De Jongens alléén, of hij, na 't draaien weer goed in de pan terecht komt en tijdens 't consumeeren, of er wel voldoende suiker opzit. „De Baby" blijkt van Pannekoek bakken, kaas gegeten te hebben en brengt de eerste bij zijn leider, zelf bergt hij er daarna héél wat meer.

Zondagavond, bij terugkeer, véél brieven uit Venezuela, Aruba en Holland. Oud-Padvinders welke schrijven, inlichtingen vragen etc. 't Blijkt, dat Pio en Herman, Toon en Wim, hun leider niet vergeten en zich een echt Padvinder gevoelen.

Padvinderij schijnt toch wel Jongensleven te vullen.

Willemstad, 26 Juni 1933.

M.

Nog iets over persvrijheid.

In verband met de discussies van den laatsten tijd omtrent de vrijheid van drukpers drukken we hier af een artikel genomen uit het orgaan der R. K. Journalisten vereeniging in Nederland.
„De Katholieke Pers". Het artikel is al wat oud, maar dat doet aan de zaak niets af, daar het hier over beginselen gaat. Het is altijd goed te weten wat andere menschen ervan denken, en vooral wat katholieken ervan denken, omdat die meestal de zaak van principieel standpunt uit beschouwen.

Ziehier het artikel:

Wij gelooven niet ver mis te tasten, wanneer we beweren, dat in de laatste dagen ook in ons land het zeer ernstig gevaar dreigt, dat de persvrijheid, dit groote cultureele en democratische bezit, ernstig wordt bedreigd.

En dat de journalisten van allerlei richting goed zullen doen zich dit gevaar ernstig voor oogen te stellen ten einde door gezamenlijk optreden dit dreigende gevaar te voorkomen.

Het gevaar dreigt niet direct van een zijde waar men dit het eerste zou verwachten, maar daardoor is het misschien nog meer dreigend.

Wij weten dat wanneer de mogelijkheid op komst was van een communistische of fascistische dictatuur het met onze persvrijheid spoedig gedaan was. Maar een dergelijk linksch of rechtsch gevaar behoeven we voorhands in ons gelukkig land nog niet te vreezen.

Maar niet alleen bij een communistische of fascistische dictatuur loopt de persvrijheid gevaar, maar ook wanneer een groot deel van de pers de persvrijheid op een ergelijke en schandelijke wijze misbruikt.

Persvrijheid is alleen bestaanbaar, wanneer de pers haar verantwoordelijkheid beseft om de vrijheid, welke zij geniet, niet te doen ontaarden in een bandeloosheid.
De wijze waarop nu de sociaal-democratische pers in de laatste dagen de vrijheid van critiek misbruikt tot een voor elke overheid en elk gezag ontoelaatbare ophitsing, door verdraaiing der feiten, door een „lieg maar raak" systeem (de uitdrukking is van „Het Vaderland") vormt o.i. een ernstige bedreiging voor de in ons land bestaande persvrijheid.

Vrijheid, zonder gebondenheid ontaardt in anarchie.

Welnu, wie die bladen van de arbeiderspers van de laatste dagen heeft doorgelezen, zal moeilijk kunnen ontkennen, dat hier nog van eenige gebondenheid of verantwoordelijksgevoel sprake is.

Terecht constateerde „De Nederlander" van 11 Februari, dat wij hier eenvoudig met anarchie te doen hebben.

Zeker, men zal zeggen, dat een blad als de „Tribune" en ook „De Fakkel" nooit anders dan op deze wijze agitatie hebben gevoerd.

Maar o.i. wordt de kwestie aanzienlijk verscherpt, wanneer een aantal socialistische bladen, waaraan een groot aantal bona fide journalisten zijn verbonden, tot een dergelijk peil afzakken.

Indien wij hier niet zouden te maken hebben met 'n incidenteele vergissing, maar met 'n nieuwe richting in de socialistische journalistiek, dan zouden wij het de overheid niet euvel willen duiden en ook niet euvel kunnen duiden, indien zij kwam met maatregelen, waardoor ook de door ons zoo hoog gewaardeerde persvrijheid aanzienlijk werd beknot.

Indien wij alleen deze meening waren toegedaan wij zouden er op deze plaats niet over geschreven hebben, want wij erkennen het gaarne, dat wanneer de overheid met maatregelen in dezen geest zou komen, zij bij de verdediging op de meening van de pers zelf een krachtig beroep zou kunnen doen.

Maar nu we zien, hoe in bladen van verschillende richting op het misbruiken van de persvrijheid door de socialistische pers wordt gewezen zou het weinig minder dan een struisvogelpolitiek zijn, indien wij over dit zeer bedenkelijke en gevaarlijke verschijnsel in de Nederlandsche pers zwegen.

Daarvoor staan hier te groote journalistieke en nationale belangen op het spel.

Zoo groot zelfs, dat wij de vraag durven opperen, of hier niet een taak ligt voor alle journalisten en zeker voor de organisaties van journalisten in ons land, om de handen in een te slaan, ten einde door een gezamenlijk optreden dit zeer ernstig gevaar te bezweren.

Want de persvrijheid is een der hoogste geestelijke goederen van een volk. En wanneer de organisaties van journalisten om welke reden dan ook nalatig zouden blijven in een optreden, zouden zij mede schuldig staan aan een afbrokkeling van dat bezit.

De kleine luitenant.

Van onzen correspondent.

Weenen. Oostenrijk.

Al eenmaal had Oostenrijk het geluk, een kleinen luitenant te vinden, die groote geschiedenis heeft gemaakt en belangrijk voor de cultuur van dit land is geweest. „We leven nu in het jaar", zei Bondskanselier Dr. Dollfuss dezer dagen in een rede, dat we de 250-jarige herdenking van de bevrijding van Weenen en het Avondland kunnen vieren. Onder de strijders, die toen Weenen hebben ontzet, bevond zich ook een kleine luitenant, Prins Eugenius..."

En nu heeft Oostenrijk nog eens het geluk, op een kritiek oogenblik, nu het om leven of sterven gaat, een kleinen luitenant te vinden: Den kleinen eersten luitenant van de „Kaiserschützen", een Oostenrijksch eliteregiment, dat in den wereldoorlog roem behaalde. Deze kleine officier — we willen, om in het beeld te blijven, zeggen: deze kleine luitenant is de tegenwoordige Bondskanselier Dr. Engelbert Dollfuss, dien men op het groote Prins Eugenius-feest in Schönbrunn in zijn oude velduniform met de oorlogsonderscheidingen heeft kunnen zien.

Hij is het die, zooals men wel kan zeggen, Oostenrijk voor de wereld opnieuw heeft ontdekt en die aantoont, dat er nog Oostenrijksche menschen zijn, en er een Oostenrijksch vaderland is met bewoners erin, die hun overerfd bezit willen bewaren en verdedigen. Het is nauwelijks enkele weken geleden, dat er een opgeblazen rede-duel werd uitgevochten, of deze Oostenrijksche mensch wel bestond, of dat er niet een was, die alleen maar een slap, slordig Duitsch spreekt en ook anders eerst moet worden opgevoed tot flinkheid op verschillende gebieden. Maar zulke debatten waren alleen mogelijk, zoolang het Oostenrijksche karakter niet naar voren dorst te komen en uit een soort moedeloosheid of zwakte zijn nationale zending vergat en zich schuw bukte voor elken levensmaker. Wat er in Oostenrijk ontbrak en waardoor langzamerhand de situatie zoo kritiek was geworden, was de aanvoerder. Op het laatste oogenblik is nu de kleine luitenant gevonden en hij heeft dit Oostenrijk, om zoo te zeggen, voor de heele wereld op nieuw bevestigd.

Er heeft een beslissende verandering in Oostenrijk plaats gegrepen; de moedeloosheid, de paniek, is aan het wijken. De Oostenrijksche gedachte, die de tegenstanders naar beneden wilden halen, verheft zich plotseling met zooveel kracht, dat men er verrast over is. Oostenrijk's ondergang en einde scheen reeds gekomen. De plotselinge omslag maakt daarom des te meer indruk. De kanselier zelf heeft zich in een zeer karakteristieken vorm geuit omtrent den strijd, die nu onder zijn leiding wordt gevoerd, opdat een vrij, onafhankelijk Oostenrijk behouden blijft. Het verder bestaan van dezen staat beteekent, dat de handhaving van het vreedzame evenwicht in Midden-Europa verzekerd is.

Dr. Dollfuss verklaart; Oostenrijk, een klein, maar mooi en gedurende eeuwen in de wereldpolitiek leidend land, heeft zwaar te kampen met den economischen nood. De ineenstorting van den ouden, grooten vooroorlogsstaat heeft economische banden verbroken, die eeuwen in elkaar hadden gegrepen en die in niet zoo spoedig hernieuwd en vervangen kunnen worden. Maar alle bijkomstige verschijnselen hebben het Oostenrijksche volk ook zware geestelijke wonden toegebracht. In den grooten staatsman Dr. Seipel is toen voor het Oostenrijksche volk een leider uit den economischen en geestelijken nood opgestaan. De tegenwoordige regeering beschouwt het als haar heiligen plicht, het werk dezen grootsten Oostenrijker na den oorlog, voort te zetten. Oostenrijk moet zwaar strijden, om zijn economischen nood te overwinnen, om zijn vrijheid als staat en zijn eeuwenoude zelfstandigheid te bewaren vooral om zijn Oostenrijkschen eigenaard, in het belang van het geheele Duitschdom, te handhaven. Oostenrijk heeft een Europeesche opgave. In het midden van het vasteland gelegen, is Oostenrijk de geroepen bemiddelaar tusschen de overige naties en de heele Duitsche cultuur, wier oudste en voornaamste drager sedert eeuwen juist het Oostenrijksche volk is geweest. Het langdurige samenleven met andere volken heeft den Oostenrijker duldzamer en ontvankelijker voor vreemde cultuur gemaakt, hoewel hij ook bedacht was en nog is op het behoud van eigen beschaving en wezensaard. In Oostenrijk heeft ieder burger gelijke rechten. Ook de herziening der Oostenrijksche grondwet, waarmee de regeering nu bezig is, zal diep doordrongen zijn van een nieuwe opvatting der maatschappij met beroepsstanden. De uitschakeling van het Parlement in Oostenrijk is geen toeval, maar deel van een organische ontwikkeling, die moet leiden tot een geheel nieuwen opbouw van ons Oostenrijksch vaderland en tot nieuwe vormen van een gezonde volksvertegenwoordiging.

Oostenrijk werd bewust om het inzicht van de overige naties voor zijn bijzondere eigenschappen en zijn missie. In dit jaar herdenkt Oostenrijk geboortenissen, die ver boven zijn grenzen uitgaan en aan zijn groot verleden herinneren. Het 500-jarige jubileum van den Stephansdom wordt gevierd, die als het hoogtepunt van de Gotische cultuur een zinnebeeld is van trotsche tijdperken in de Christelijk Duitsche geschiedenis.

Tevens viert Oostenrijk de herinnering aan de redding van de Westelijke beschaving door de bevrijding van Weenen uit het Turken-gevaar, nu 250 jaar geleden. Duizend jaren lang werd er op Oostenrijkschen bodem Europeesche geschiedenis beslist; meer dan 600 jaren lang hebben in Weenen Duitsche keizers geregeerd en van hier uit vormend ingegrepen in de gebeurtenissen der wereld. De Oostenrijker is trotsch op zijn vaderland en zijn nationaliteit.

Daarom heeft Oostenrijk ook het recht en den wil, om zijn toekomst in vrijheid te vormen.

HUWELIJKSCONFERENTIES OVER HET KATHOLIEKE GEZINSLEVEN.

Vorige week hebben wij een verslag gegeven van een conferentie over het Katholieke gezinsleven door Pater Linnebank O.P. Wij geven hieronder een andere conferentie van denzelfden Pater; het verslag is van den Gelderlander.

'n Gezin is niet normaal, aldus spreker, wanneer daaruit geen kinderen zouden voortkomen.

Dit abnormale kan geheel buiten de schuld der echtgenooten liggen, maar ook wel door hen zelf veroorzaakt zijn, vooral doordat zij zich vóór hun huwelijk in erge mate aan de zoogenaamde jeugdzonden hebben overgegeven. Daardoor toch, zijn zij min of meer ongeschikt geworden tot de normale beleving van hun staat.

'n Gezin is ook niet normaal als er slechts weinig kinderen zijn. Ook aan dit verschijnsel kunnen de ouders volkomen onschuldig zijn. Maar als men tegenwoordig zoo ontstellend veel gezinnen ziet met slechts enkele kinderen en men kent daarbij de theorieën der ouders over gezinsvorming en huwelijksbeleving, kan men toch moeilijk gelooven, dat al die vaders en moeders aan een of andere afwijking lijden en moet men wel besluiten, dat zij vrijwillig hun gezin beperken.

Deze beperking kan, door de wijze, waarop dit geschiedt, zwaar zondig zijn. Maar ook in sommige gevallen, waarin dan niets gedaan wordt, wat tegen de natuur indruischt, geoorloofd zijn, zelfs aangeraden en geboden.

Ten slotte is het gezin niet normaal als er te veel kinderen zijn. 't Is toch werkelijk niet vol te houden, dat de kerk, vooral uit politieke beweegredenen, erop aandringt, dat de gezinnen zoo groot mogelijk worden.

H. Geest wordt verlicht, is de eerste om te verdedigen dat het huwelijk menschwaardig moet beleefd worden. Zij, die uit den mond van haar Stichter de woorden hoorde: „indien iemand mijn volgeling wezen wil, dan verloochene hij zichzelf". zij predikt die zelfbeheersching op de eerste plaats aan, waar die zelfzucht om het heil van echtgenoote, kind en huisgezin noodzakelijk is.

Behalve gebrek aan beheersching kan van een onnatuurlijk kinderrijk gezin ook weg oorzaak zijn: het te vroeg aangaan van een huwelijk en het verzuim der moeder om den eersten tijd na de geboorte haar kind zelf te verzorgen.

Wordt derhalve het huwelijk beleefd op 'n redelijke en zedelijke wijze, zal de huwelijksliefde ook 'n sparende en een ontziende liefde kunnen zijn, vervult de moeder haar plicht goed, dan is een te groot kindertal vrijwel uitgesloten, dan zal 't gezin niet ieder jaar noodzakelijk vermeerderd worden, zal de tusschen de geboorte van het eene kind en het andere gewoonlijk twee jaren en soms meer bedragen.

Uit dit alles mogen we dus besluiten, dat 'n normaal gezin is: de natuurgetrouwe normaale familie, waar het juiste evenwicht wordt gevonden tusschen een te groot en een te klein kindergetal. En deze gezinnen zullen tenvolle deelachtig worden aan de zegeningen, door den Schepper, aan het kinderrijke gezin beloofd.

Hier plaatste de gewijde spreker een zeer rake opmerking. Het spreekt vanzelf, aldus pater Linnebank, dat wij hier slechts heel in 't algemeen gesproken hebben. Er zijn heel wat uitzonderingsgevallen. En juist op grond van die gevallen, ontzeg ik ieder van U het recht om aan de hand van de gevens hierboven besproken, op welke wijze ook te oordeelen over Uw evenmensch en zijn gezin. Weinig kinderen zijn nog geen afdoend bewijs van 'n verkeerd leven hetzij voor, hetzij tijdens het huwelijk. Al te veel kinderen bewijzen evenmin afdoende 'n gebrek aan zelfbeheersching of 'n verzuim der moeder. Zoo ergens, dan geldt hier vooral Christus vermaning: oordeelt niet opdat ge niet geoordeeld worde.

Tot slot behandelde spreker op vurige wijze de groote voordeelen van het normale kinderrijke gezin, boven het kinderarme gezin, voordeelen zoowel voor de ouders als voor de kinderen zelf.

Ik weet wel, zoo eindigde pater Linnebank zijn hoogst interessante rede, ik weet wel, dat het niet altijd zóó is, dat er moeilijkheden te maken zijn, moeilijkheden die ge misschien reeds klaar hebt in uw hart. Ik weet dat er onder mijn toehoorders gevonden worden. bij wie het verzet gegroeid is bij ieder woord, dat ik sprak, die mij een mooisprekker noemen, die alleen het schoone naar voren brengt en de moeilijkheden verbergt. Uw moeilijkheden weet ik. En stuk voor stuk zullen wij ze onder de oogen zien. Nu niet, maar in de volgende conferentie.

Dit eene echter kan ik U nu wel vast zeggen dat er sommige moeilijkheden wezen zullen, die slechts overwonnen kunnen worden door een groot geloof en 'n sterk Gods vertrouwen uitgedrukt in de woorden van den dichter:

Ach waar menschen strijden
helpt de Heer.

Regeeringsverklaring van Dr. Colijn.

Op 31 Mei l.l. heeft Dr. Colijn in de Staten-Generaal de volgende regeeringsverklaring afgelegd:

Het den 26sten dezer maand opgetreden Kabinet heeft er prijs op gesteld zoo spoedig mogelijk voor de Kamer te verschijnen tot het doen van enkele mededeelingen met betrekking tot het te volgen regeeringsbeleid.

Het is de Kamer en U, M. de V., erkentelijk voor de geboden gelegenheid om dit reeds enkele dagen na zijn optreden te kunnen doen.

De toestand hier te lande en in Nederlandsch Indië biedt in menig opzicht een beeld van volkomen ontwrichting en vraagt dus om snel en krachtig ingrijpen. In beide gebiedsdeelen van het Koninkrijk doet de economische inzinking thans haar invloed in zoo bedenkelijke mate gevoelen op de algemeene volkswelvaart en op de daarmee verband houdende publieke geldmiddelen, dat wachten met verdere maatregelen tot een ineenstorting zou voeren.

De Regeering is dan ook diep doordrongen van den plicht alles te doen wat mogelijk is om verdere inzinking te voorkomen. Het is om die reden, dat zij zich verheugt over den door den President der Vereenigde Staten gepubliceerden oproep tot samenwerking der Regeeringen op de komende economische conferentie te Londen, waarmee Hare Majesteit de Koningin in ondubbelzinnige bewoordingen instemming heeft betuigd. De Regeering is dan ook voornemens door hare delegatie naar de conferentie in deze richting krachtig mede te werken.

Intusschen mag de actie, die men zelf ter hand nemen kan, daardoor niet achterwege blijven.

Eerste eisch is daarbij, dat het opnieuw verstoorde financieel evenwicht weder hersteld. Dit is reeds alleen zakelijk, omdat iedere nalatigheid op dit punt het intreden van een beteren toestand — economisch en sociaal — in zeer sterke mate zou vertragen.

Voor het financieel evenwicht is allereerst een belangrijke inperking der publieke gaven onafwijsbaar. Deze is niet te ontgaan, ook al zou het uiterste beproefd zijn om door de belastingheffing het evenwicht te herstellen.

Bestendigheid van de geldende tijdelijke heffingen of vervanging door een equivalent daarvan, zoomede invoering van nieuwe heffingen — waarbij in de eerste plaats gedacht wordt aan het reeds ingediend ontwerp op de omzetbelasting — zullen echter naast sterke bezuiniging, althans voorshands onvermijdelijk blijken.

Om herstel van de welvaart voor te bereiden, zal ordening van het bedrijfsleven ter aanpassing aan de gewijzigde economische wereldstructuur van overheidswege moeten worden bevorderd.

Zonder hierover reeds in bijzonderheden te treden, wenscht de regeering vast te stellen, dat hierbij geen enkele maatregel reeds vooraf mag worden buitengesloten, dus ook niet *een eventueele wijziging in onze handels-politieke methoden.*

Voorts heeft het vraagstuk der werkloosheid de volle aandacht der regeering. Zij is er zich van bewust, dat een grondige verbetering in den tegenwoordigen toestand slechts denkbaar is door een krachtig herstel van het bedrijfsleven, dat ook die reden onophoudelijk om belangstelling en inspanning van den kant der overheid vraagt.

Daarnaast moet evenwel niet minder aandacht worden geschonken aan verruiming van werkgelegenheid en aan de werkverschaffing.

De regeering beschouwt het als haar plicht om, met inachtneming van de financieele mogelijkheden, de culturele en sociale volksbelangen te behartigen.

Zoowel om tegemoet te komen aan de door de crisisomstandigheden zooveel zeer verwaarde eischen met betrekking tot de volkswelvaart als ter wille van de door diezelfde omstandigheden in het leven geroepen werkloosheidszorg, heeft de Regeering het noodig geoordeeld, wijziging te brengen in de verdeeling van den departementalen arbeid.

De Minister van Economische Zaken dient in de toekomst zijn onverdeelde aandacht te kunnen schenken aan de belangen van Landbouw, Handel en Nijverheid en dus ontheven te worden van zijne bemoeiingen met Arbeid en Arbeidsverzekering.

Daarnevens is het der Regeering wenschelijk voorgekomen deze bemoeiingen te vereenigen met die betreffende de Werkloosheidsverzekering, Arbeidsbemiddeling, Werkverschaffing, Steunverleening en Volksgezondheid, welke alle te zaam ondergebracht behooren te worden in een Ministerie van Sociale Zaken.

De Regeering verwacht van deze concentratie van verwante belangen eene zoodanige besparing op de uitgaven, dat zij de beperkte kosten, die de vorming van een nieuw ministerie meebrengt verre zal overtreffen.

Voorts zal de Minister van Financiën zich zoozeer hebben te concentreeren op het herstel van het financieel evenwicht, dat hij ontheven behoort te worden van de vaak veel tijd vorderende zorg voor de regelingen der ambtelijke salarissen en wachtgelden, terwijl de Minister van Waterstaat, die in belangrijke mate betrokken zal worden bij het vraagstuk der werkgelegenheid en die zich meer dan ooit zal hebben bezig te houden met het ook uit financieel oogpunt zoo gewichtige vervoerwezen, zal moeten worden ontlast van het bestuur van het bedrijf van de Posterijen, de Telegrafie en de Telefonie.

De zorg voor de belangen die aan de Departementen van Financiën en Waterstaat zullen worden ontrokken zal kunnen worden overgedragen aan den Minister van Binnenlandsche Zaken.

Met deze regelingen hoopt de Regeeringe een administratieve indeeling te verkrijgen die bij de behoeften van het oogenblik past en voor vele vraagstukken 'n snellere oplossing waarborgt dan tot heden mogelijk was.

Dat het gezag zal worden hooggehouden stelt de Regeering met nadruk op den voorgrond. Tegen extremisme, van welke zijde dit zich ook openbaart, zal met beslistheid worden opgetreden. Het oefenen van terreur tegenover de ordelievende bevolking en het verwekken van onrust, zullen zonder aarzeling worden tegengegaan. De plaatselijke Overheid kan daarbij op den steun der Regeering rekenen.

De Kamer zal verstaan, dat het Kabinet, zoo kort na zijn optreden, zich moet bepalen tot mededeeling van de hoofdlijnen van zijn beleiden nog niet in staat is dit in onderdeelen aan te geven.

De Regeering doet een ernstig beroep op de medewerking der Staten-Generaal. De hachelijke toestand van ons volk eischt eendracht van allen om het door de moeilijkheden, die zich voordoen en die nog te wachten zijn, heen te helpen.

De Regeering ziet in de Christelijke Volksaspiraties, die gelukkig en sterk en bestendig element in ons leven vormen, een bron van kracht. De erkenning daarvan zal spreken uit haar beleid. Zij zal echter het loespitsen van politieke en geestelijke tegenstellingen ter wille van de noodzakelijke eendracht, vermijden.

De Staten-Generaal zullen ongetwijfeld met de Regeering beseffen, dat de ongekend moeilijke vraagstukken, waarvoor wij ons gesteld zien, niet tot oplossing kunnen komen, indien men voor het nemen van onaangename en voor velen harde maatregelen zou terugschrikken. Zonder schroom zal men de tallooze problemen moeten aanvatten.

Ook, ja juist in dezen zwaren tijd, acht de Regeering een gestadige samenwerking en voordurend overleg met de Staten-Generaal van het grootste gewicht.

Bouwende op Gods hulp vertrouwt zij, dat het doel, dat Regeering en Volksvertegenwoordiging beiden voor oogen staat, zal worden bereikt.

De nieuwe zender Paris PTT.

De werkzaamheden aan den nieuwen Franschen staatszender Paris PTT die met 120 KW antennevermogen op golflengte 477 meter zal werken, zijn in vollen gang. Het terrein waarop de zendgebouwen komen te staan, bevindt zich op een der heuvels, die het dal der Yvette omringen, ongeveer 30 KM van Parijs. De proefuitzendingen zullen nog tegen het eind van dit jaar, de officieele inbedrijfneming begin volgend jaar plaats vinden.

Radio en Zonsverduistering.

Tijdens de zonsverduistering van het vorig jaar zijn in Amerika door een aantal wetenschappelijke expedities in de totaliteitszone onderzoekingen gedaan betreffende den invloed van dit natuurverschijnsel op de electromagnetische golven, in hoofdzaak wat betreft de korte en ultrakorte golven. Hierbij deed zich o.m. het verschijnsel voor, dat bij de korte golven ongeveer één minuut voor het tijdstip dat de totaliteit intrad, de geluidsterkte buitengewoon toenam, weer afzwakte en nogmaals toenam. De toeneming, hoewel kort, was zoo sterk, dat de waarnemers de hoofdtelefoons een oogblik moesten afnemen.

Een origineele reclame.

Een Fransche verzekeringsmaatschappij, die zich in het bijzonder bezig houdt met verzekeringen voor huwelijksuitzetten, maakt voor haar reclame op originele wijze gebruik van de radio. Zij plaatst bij hare verzekerden op haar kosten een ontvangtoestel, dat alleen in werking kan worden gezet na het inwerpen van een geldstuk. Eenmaal per maand wordt het geld door een beambte der maatschappij uit den „muntmeter" gehaald. De ontvangsten bedragen gemiddeld 3 francs per toestel per dag; dit geld komt ten gunste van de door de deelnemers te betalen verzekeringspremie.

De Salzburger Festspiele.

De gebruikelijke uitzending door den oostenrijksche omroep van de in de zomermaanden te Salzburg gegeven Festspiele, dreigde dit jaar niet te kunnen plaatsvinden, wegens de hooge bedragen die de leiding der Festspiele van de Oostenrijksche Omroepmaatschappij daarvoor eischte. Reeds het vorig jaar waren de betaalde kosten aanzienlijk, zoo ontving de leiding der Festspiele van de uitzending van een opera 6000 Schilling, voor een orkestconcert 4000 Schilling en voor een serenade 2000 Schilling. De omroep wilde in geen geval meer betalen, maar men heeft nu een middenweg gevonden, waarbij de omroepmaatschappij zich verplicht heeft een opera-uitzending meer dan in het vorig jaar te verzorgen. De luisteraars zullen dus ook dit jaar weer kunnen genieten van de zeer bijzondere prestaties die op de Salzburger Festspiele geboden worden.

De Groeip van den Omroep.

De voorzitrer van de Union Internationale de Radiodiffusion, Sir Charles Carpendale, verklaarde bij de opening van de conferentie te Luzern, dat in 1932 in Europa ongeveer 2.000.000 nieuwe ontvangapparaten door de luisteraars waren aangemeld, hetgeen een toename van het aantal luisterenden van ca. 8.000.000 beteekent. Deze toename overtreft die van het jaar 1929, het laatste van de reeks „vette" jaren met bijna 2½ millioen.

Radio in Japan.

De Japansche regeering bevordert om verschillende redenen, waarschijnlijk niet in de laatste plaats wegens de mogelijkheid van politieke propaganda, zooveel mogelijk den radio-omroep. Wij vernemen tenminste, dat binnenkort niet minder dan drie nieuwe zenders in dit land zullen worden gebouwd, terwijl het plan bestaat hieraan binnen afzienbaren tijd eenige reuzen stations van 500 kW toe te voegen, waarvoor de noodige gelden reeds beschikbaar zouden zijn.

Geen Programma's, maar toch betalen

Naar een Italiaansch radioblad mededeelt, bevinden zich op de in Engelsch bezit zijnde West Indische eilanden Bahama, Barbados, de Bermuda's en Jamaica geen omroepzenders, aangezien Engeland den bouw hiervan om strategische redenen niet toestaat. Desondanks wordt op de toestelbezitters een luisteraarbijdrage van jaarlijks 10 shilling geëischt. De ontvangst is beperkt tot de Amerikaansche zenders, de Europeesche kortegolfzenders worden genoeg minder goed worden ontvangen. Onder deze omstandigheden is het te begrijpen, dat het aantal luisteraars gering is; op Brahama zijn er 350, op de Bermuda-eilanden 750 en op Jamaica 350.

Melodie troef!

Nadat de Deutschlandsender, de zender Berlijn en de Silezische zender het voorbeeld hebben gegeven, zijn thans ook de zendergroepen München en Frankfort ertoe overgegaan een melodieus pauzeteeken in te voeren. De Beiersche omroep brengt als pauzeteeken de klokken uit „Parsifal"; de Zuid-West-Duitsche omroep met de zenders Frankfurt a/M. Cassel en Trier, koos 2 maten uit het bekende lied „Es braust ein Ruf wie Donnerhall, n.l. Zum Rhein, zum Rhein, zum deutschen Rhein. Ook de Noord-Duitsche omroep zal voor haar zenders een melodieus pauzeteeken voeren.

Het schijnt, dat ook Oostenrijk zich in de golf van melodieusheid, die door den omroep waart, zal storten. Wij vernemen tenminste, dat bij de ingebruikneming van den Bisambergzender het getik van de Weensche wekker zal vervangen worden door de eerste maten van de beroemde Strausswals „An der schönen blauen Donau," terwijl de verschillende bondstaten bij eigen uitzendingen een voor hen karakteristiek pauzeteeken zullen bezigen bestaande uit een fragment van het plaatselijke volkslied.

Steeds meer luisteraars in Duitschland.

Op 1 Mei bedroeg het aantal luisteraars in Duitschland 4.555.426 tegenover 4.532.862 op 1 April j.l. De aanwas gedurende de maand April bedraagt derhalve 32.564 luisteraars, dit is ongeveer ½ %. Van het totaal op 1 Mei zijn 546,862 luisteraars vrijgesteld van het betalen der jaarlijksche bijdrage, tegenover 555.125 op 1 April, zoodat het aantal hiervan met 8263 is teruggeloopen.

De Belgische particuliere zenders.

Een door den Belgischen Minister van Posterijen en Telegrafie in het leven geroepen commissie heeft zich bezig gehouden met de kwestie van de particuliere zendstations in België, waarvan er nog steeds een 10-tal in bedrijf zijn. Wij vernemen, dat deze commissie zich tegen het particuliere zendwezen heeft verklaard. Het aantal particuliere zenders in België zal nu tot 5 worden teruggebracht, die zullen worden georganiseerd naar het voorbeeld van het officieele Belgische om roepinstituut.

Politie-Radio.

Iedere dag verlaten twee politieauto's voorzien van een installatie, het bureau van Schotland Yard te Londen. Hun opdracht is motorrijders, die niet letten op de verkeersseinen te betrappen. Een ervan wordt gepositeerd in de nabijheid van een verkeerssein, de ander een kleine 100 meter verder aan den weg. Als een bestuurder zich niet houdt aan de door de verkeersseinen gegeven instructies, wordt dit door de eerste auto draadloos aan den tweeden gemeld. die den boosdoener opvangt en verbaliseert.

Katholieke Radio Omroep.

Programma van K. R. O. uitzending via den Phohi-zender, Zondag, 2 Juli 1933, van 16.00—17.00 uur A. T.
Golflengte 1688 en of 25,57 M. (11,5—12 of 17—18 Kiloc.)

1. Pausmarsch.
2. „Voor en van de Missiepost."
3. Ouverture van de opera. „Wilhelm Tell.... G. Rossini. Twee Slavische dansen.... A. Dvorak door het K. R. O ORKEST o.l.v. JOHAN GERRITSEN.
4. „De wereld in vogelvlucht" door Paul de Waart.
5. Barcarolle uit de opera „Les Contes d'Hoffmann". J. Offenbach Geschichten aus dem Wiener Wald... J. Strauss, door het K. R. O. ORKEST o.l.v. JOHAN GERRITSEN.
6. „Contact", door Pater J. Dito, O.P.
7. Méditation..... Bach-Gounod.
8. Aan U, Koning der Eeuwen door het K. R. O. o.l.v. JOHAN GERRITSEN.

Program van

Zondag, 9 Juli 1933, van 16.00—17.00 uur a. t.

1. Pausmarsch
2. Ouverture "La fille du Régiment"... G. Donnizetti door het K.R.O ORKEST o.l.v. JOHAN GERRITSEN.
3. "De wereld in vogelvlucht," door Paul de Waart
4. "Canzonetta", voor clarinet-solo en orkest.. G. Pierné door het K.R.O. ORKEST o.l.v. JOHAN Solist: H. Rosman.
5. "Wat in Nederland verscheen" door Anton van Duinkerken.
6. Les Patineurs, Wals.. E. Waldteufel door het K.R.O. ORKEST o.l.v. JOHAN GERRITSEN.
7. "Voor en van de Missiepost"
8. a. Shepherds Hay } P. Grainger. b. Molly on the shore }
9. Aan U, O Koning der Eeuwen door het K.R.O Orkest o.l.v. JOHAN GERRITSEN.